

ЗА ВІРУ ЄВАНГЕЛЬСЬКУ

Що ви стоїте в одному дусі
й однодушно змагаєтесь
за віру євангельську.
Филип. 1:27

№ 3 (253), березень 2023

ЧИТАЙТЕ
У НОМЕРІ:

Христос Воскрес! Чому?

Спасіння доступне кожному

У пошуках
Пасхальної істини

стор. 2

Не гнівайтесь.
Гнів не чинить
правди Божої

стор. 4

Я вірую
в Євангеліє

стор. 6

Ми знову святкуємо Пасху. Але що це свято означає для нас? Черговий привід сходити в Церкву? Пасха — це більше і важливіше — це шанс почати життя заново з Ісусом Христом!

Зараз багато разів лунатиме «Христос Воскрес», українці святитимуть паски, ходитимуть в церкву, відпочиватимуть — і так кожного року... Але що Воскресіння означає для мене особисто, чи відобразилось воно в моєму житті?

Розумію, що Христос помер не за бездумне юрмище народу, Христос помер за мене ОСОБИСТО, щоби:

— Я звільнився від гріха. Того гріха, який мене мучить вже роками, і якого важко позбутися. Ось це час для того, щоб укріпитися силою воскреслого Христа і бути вільним НАЗАВЖДИ;

Закінчення на стор. 5

Щодня на планеті Земля помирає близько ста тисяч людей. Це означає — одна людина за секунду! Поки Ви про це прочитали, померло 2, 3, а може 5 осіб залежно від ваших здібностей до читання. Смерть — це реальність, про яку не хочеться говорити, думати, а вже тим більше її планувати. Можливо, Вам ще жодного разу не доводилося зіткнутися зі смертю вічною, але повірте, смерть, як невідворотна реальність, рано чи пізно увірветься у Ваше життя. Що ж буде далі?

Ви знаєте відповіді?

Навіщо я живу на землі? Для чого я народився? У чому сенс життя? Ці запитання ставить собі майже кожна розсудлива людина. Чи знайшли Ви відповідь для себе? Якщо ні, дозволяйте запропонувати Вам наш варіант.

Ми не віримо, що Ви походите від мавпи, і що наша напроцуд гарна планета утворилася внаслідок вибуху. Як може щось утворитися внаслідок руйнування?

Ви народилися не випадково

Вас, таку унікальну людину, створив Бог. Ви народилися не випадково. Ваша поява на світ не була ненавмисною помилкою або нещасною випадковістю. Можливо, батьки навіть не планували Вашого народження, але Бог анітрохи йому не здивувався, а навпаки, чекав його, тому що в Його задуми Ви входили завжди. Ви живете тому, що Бог побажав створити Вас!

Бог створив Вас із певною метою, і ця мета є частиною великого, всеосяжного Божого задуму, що простягається у вічність.

«Звісно, Бог не міг створити таку істоту, як людина, на один день! Ні, ні, людина була створена для безсмертя» (Авраам Лінкольн).

Нинішнє життя — це підготовка до життя прийдешнього.

Ви створені для того, щоб жити вічно

Богові не байдуже, як Ви проживаєте своє теперішнє життя і як Ви житимете в прийдешньому житті. Йому не байдуже, де Ви проведете вічність: у пеклі, без Нього, чи в Його Царстві з Ним. Чому? Тому що хороший батько завжди піклується про своїх дітей. Припускаємо Ваше німе запитання: «Не дуже-то видно Його турботу про нас, особливо якщо подивитися телевізійні новини».

Боже заступництво в житті людини і Його турбота про неї починається з посвячення і підпорядкування цієї людини Ісусу. Чи багато людей живе навколо вас, які, не соромлячись, проголошують свою віру в Бога і визнають Ісуса Своім Господом? То чому люди вимагають від Бога заступництва, захисту і забезпечення, якщо ніколи не визнають своєї залежності від Творця?

Що відбувається після смерті?

На питання, що відбувається після смерті, досить важко відповісти. У Біблії однозначно не написано, коли людина остаточно приходить у відведене їй місце. Але вона повідомляє нам, що після смерті людина відходить до раю чи пекла — залежно від того, чи прийняв вона Ісуса як свого Спасителя. Для праведних людей смерть є безтілесним існуванням у присутності Господа (2 Коринтян 5:6-8; Филип'ян 1:23). Для грішників смерть означає нескінченне покарання в пеклі (Луки 16:22-23).

Що відбувається після смерті — не зовсім ясно. У Об'явленні 20:11-15 описано, що всі, хто перебуває в пеклі, були кинуті в озеро вогняне. А розділи 21-22 цієї книги описують Нове Небо та Нову Землю. Тому, схоже, людина після смерті перебуває у «тимчасовому» раю чи пеклі до скоєння суду. Вічна доля людини не змінюється, змінюється лише конкретне

«місцезнаходження», де вона проведе вічність. У певний момент після смерті віруючі потраплять на Нове Небо та Нову Землю (Об'явлення 21:1). Одночасно невіруючі будуть кинуті в озеро вогняне (Об'явлення 20:11-15). Це є остаточною і вічною долею всіх людей, яка повністю залежить від того, чи вірила людина, що тільки Ісус Христос спасає її від гріхів.

Дорогі християни, українці!

Бог дозволив кожному з нас вкотре відзначити найважливішу подію в історії людства — Воскресіння Христа. В різних умовах доводиться сьогодні зустрічати Пасху нашому народові. Долі багатьох наших близьких, знайомих зруйновані. Але цей день нагадує нам про те, що навіть після найтемніших мо-

ментів життя, можна знайти світло і надію.

Воскресіння Христа — це доказ того, що смерть не є кінцем, але новим початком. Кожен може отримати вічне життя завдяки вірі у Христа та Його воскресінню. Адже Христос сказав: «Я — Воскресіння й Життя; віруючий у Мене якщо і помре — оживе!» (Ів.11:25)

Незалежно від того, в яких обставинах ти знаходишся зараз — повір в Ісуса, ухопися

за вічне життя! Незалежно від того, що відбувається у житті та які труднощі зустрічаються на нашому життєвому шляху, віра в те, що Ісус воскрес і ми також воскресемо, буде надійною опорою для нас.

Нехай Воскресіння принесе вам світло, надію та радість, а також натхнення для того, щоб пройти через будь-які випробування та стати міцнішими. Христос Воскрес!

З повагою та любов'ю
Обласна рада та працівники Офісу Рівненського обласного об'єднання ХВЕ
єпископ УЦХВЕ Рівненщини Олександр КОТОК

Закінчення на стор. 8

■ Новини

02.03.2023 на базі церкви с. Могиляни було організовано сімейну зустріч родин служителів Острозького р-ну. Захід відвідав єпископ Олександр Коток з дружиною.

Церква с. Дроздинь Рокитнівського району відправила 3 фури дров (235 складометрів!) в Донецьку область м. Мирноград та гуманітарну допомогу — будматеріали, продукти та одяг.

Цього дня відбулось третє засідання Ради Опікунів Рівненської Духовної Семінарії і Академії. Було присутніх 9 членів Ради, з яких троє онлайн: Віктор Вознюк, Віктор Дзюбак (США), Віктор Руднічній (США). На порядку денному були такі питання: звіт ректора, академічного декана і бухгалтера; обговорення питання навчання діючих служителів в області; обговорення основних проблем та викликів Семінарії; оцінка діяльності Семінарії та роботи команди;

03.03.2023 в с. Борбин відбулася бесіда служителів Млинівського району, на якій були присутні пастори, диякони та керівники молоді, а також старші служители Об'єднання — єпископ Олександр Коток, заступники Олександр Чернюшок, Микола Свірчук та Петро Музичук. Під час бесіди було обрано нового районного пресвітера — Полицяка Вадима Миколайовича (пресвітера с. Довгоши). Дякуємо Василю Павловичу Кудрику за сумлінну, безкомпромісну, довготривалу працю в братерстві. Нехай благословляє Господь і надалі в служінні.

З участю викладачів РДС на базі церкви с.Хорів відбувся семінар для вчителів НШ Острозького р-ну. Навчання благословив старший пресвітер району Павло Цинко;

04.03.2023 на базі церкви с.Чемерне відбулася регіональна духовно-збудовча конференція північно-східного регіону Рівненщини.

У церкві «Божого спасіння» м. Рівне відбулася зустріч для дівчат 25+. Тема зустрічі — «Політ над хмарами». Привітав дівчат і помолвився пастор Віталій Зозуля. Потім вітали й надихали конференцію Жанна Чернюшок, відповідальна за жіноче служіння у Рівненській області, та Людмила Давидюк, обласна координаторка служіння дівчатам. Основною спікеркою служила координаторка служіння дівчатам Департаменту жіночого служіння і викладачка КБІ Оксана Малішук;

05.03.2023 в церкві с.Довговоля відбулася районна бесіда служителів Володимирецького району. На бесіді також були присутні заступник єпископа УЦХВЕ Рівненщини Степан Килюшик та ст.пресвітер району Сергій Секан.

В церкві с.Вельбівне відбулося чергове районне молитовне зібрання церков Острозького р-ну за участю регіонального заступника Миколи Свірчука.

В церкві с.Малинськ Березнівського р-ну на діяконське служіння рукопокладено Дзюбака Сергія Григоровича та Савчука Сергія Миколайовича. Молитву посвячення звершували заступник єпископа УЦХВЕ Рівненщини Олександр Кузьмич, ст.пресвітер району Анатолій Бойчук, місцевий пастор Сергій Ількевич, пресвітери сусідніх церков.

Церкви ХВЕ Зарічненщини відправили майже 150 складометрів сухих рубаних дров та 10 тон городини (картопля, буряк, цибуля, морква та інше). Дрова роздають нашими волонтерами безпосередньо людям, які мають в цьому потребу;

11.03.2023 в церкві «Свята трійця» відбулась конференція центрального регіону. В зібранні взяли участь єпископ УЦХВЕ Рівненщини Олександр Коток, заступники Петро Музичук, Микола Свірчук. Петро Музичук читав семінар «Вчення про проповідь». Опісля відбулась панельна дискусія та обговорення семінару. Олександр Адамович ділився Словом та давав відповіді на запитання.

В церкві «Благодать» м.Вараш відбулося служіння-семінар для вдів, вдівців та одиноких. Темою семінару була «Вдовавина доля, сирітство»;

У пошуках Пасхальної істини

Ми знаходимося в постійному пошуку чогось, будь то сенс життя або причина нашого існування. Але в ці святкові дні давайте глибше дослідимо Біблію, щоб знову відкрити значення свята Воскресіння й нагадати, чому Ісус — єдиний, Кого варто шукати.

Юда шукав земні скарби. Проте незабаром зрозумів наслідки своїх дій.

Тридцять срібняків — ціна, за яку Юда готовий був зрадити Ісуса. Але коли підступний план звершився, Юда розкався і повернув гроші первосвященникам і старшим. Він зізнався, що згрішив, видавши невинну кров. Історія Юди — приклад того, які небезпеки можуть загрозувати необережному в своїх рішеннях серцю, яке не заспокоїться, поки не отримає те, що хоче. Ми повинні «охороняти» наше серце, щоб захистити себе від пото-

ку спокус і не обміняти Ісуса, як у випадку з Юдою, на швидкоплинні земні скарби, такі як статус у суспільстві або матеріальне благополуччя. Що ми можемо зробити сьогодні, щоб зберегти наше серце від спокус і твердо стояти в Ісусі Христі?

Петро шукав спосіб показати Ісусу свою любов до Нього. Але в кінцевому результаті зрікся Христа.

Петро покладався на свої власні сили, коли сказав Ісусові, що не зрадить його. Але він тричі відкрісався від Христа, перш ніж заспівав півень. Зрозумівши, що накоїв, Петро гірко плакав і просив у Бога прощення. Як і Петро, ніхто з нас не є досконалим. Та як би сильно ми не прагнули любити Христа, наші слабкості та невдачі часто стають каменем спотикання. На щастя, ми можемо принести все це до під-

ніжки хреста, де Ісус прийме нас і очистить. Чи будемо ми сьогодні шукати Ісуса як Того єдиного, Хто може нас змінити й оновити?

Два розбійники шукали спасіння. Але тільки один прийняв пропозицію Христа.

Ми часто просимо Бога врятувати нас від земних проблем, але в той же час нам важко повірити, що ми вже врятовані. Ми говоримо Ісусу, щоб Він згадав про нас на небесах, забуваючи, що Його запрошення вже давно направлене до нас. Господь помер на хресті заради нашого спасіння, а це означає, що тепер ми можемо бути з Ним вічно в раю. Але коли ми думаємо про небо, ми уявляємо просто місце, де більше не буде сліз і страждань? Чи ми з нетерпінням чекаємо того часу, тому що ми зможемо бути з Ісусом і поклонитися Йому?

Жінки шукали тіло Ісуса. Але знайшли лише порожню гробницю.

Марія Магдалина і Марія, мати Якова, були засмучені та розчаровані, коли побачили порожню гробницю. Але їх зустрів ангел, який сказав їм, що Той, Кого вони шукають, воскрес. Почувши це, жінки зраділи. Як і вони, ми теж можемо радіти, знаючи, що Ісус переміг смерть на хресті й вона більше не має ніякої влади над нами. Треба постійно нагадувати собі, що Господь дійсно воскрес. Воскреслий Христос живий і сьогодні. У життєвій метушні ми можемо швидко забути про Ісуса і не надати Йому належне місце в нашому серці. Але давайте стежити за тим, щоб Він дійсно перебував у центрі нашого життя.

Хома шукав доказів того, що Ісус воскрес. Але зустріч з Ісусом відкрила його сумніви та зневіру.

Важко повірити в те, чого ми не можемо побачити. Але саме так народжується віра. Ми повинні повірити, що Ісус воскрес і що Він живий. Якщо вас мучить невіра, просіть Бога показати вам, що Він реальний. Він хоче, щоб ми дізналися істину, і в потрібний час відкриє нам Себе. Давайте відкладемо невіру і звернемося до Ісуса.

Чому я не кажу «пішов з життя», коли хтось помирає

Ненавиджу смерть. Це ворог. Грізний ворог. Згубний вплив на Боже творіння. Злодій, який краде наших друзів і коханих.

Смерть настільки жахлива, що не дивно, що люди часто вважають за краще говорити евфемізмами, які захищають нас від її потворності. Ось чому ми говоримо про людей, які «відійшли у вічність», або повідомляємо інших, коли хтось «відійшов». Ми шукаємо м'якшого способу описати реальність, сказати, що хтось помер. Говорити про чиюсь смерть або описувати когось як мертвого — це різке слух. Це холодно. Жорстко. На межі неввічливості.

Існують християнські способи пом'якшити удар, коли ми говоримо про те, що хтось «відійшов» до слави або «перейшов» на небеса, або коли ми перепрофілюємо похорон на «домашнє святкування».

Я розумію це. Я не засуджую нікого, хто звертається до цих та інших фраз, описуючи смерть. (Можна навіть навести аргументи, чому деякі з цих описів мають богословське підґрунтя).

Але сам я цього робити не буду. Коли хтось помирає, він не просто зникає в тумані. Це не просто «перехід». Помирає тіло. Залишається труп. Навіть коли ми посміхаємося крізь слізи, коли хтось добре помирає, як свідчення вірності Бога — смерть залишається ворогом. Так, душа одразу з Богом, але залишається болюча втрата, нещастя, бо тіло і душа ніколи не були призначені для того, щоб бути розділеними.

І тому я зазвичай вибираю сказати, що хтось «помер» або говорити про чиюсь «смерть». Чому?

1. Як говорить Біблія?

Старозавітні родоводи знову і знову розповідають нам про різних чоловіків і жінок — вони жили, а потім померли (або, якщо йдеться про царів, іноді нам кажуть, що вони «спочили з батьками своїми»). Навіть якщо смерть забирає віруючу людину в кінці довгої хвороби і є полегшенням після жахливих страждань, все одно «дорогоцінною» в очах Господа є її смерть (Пс. 116:15), а не її відхід з життя.

Новий Завіт також не цурається смерті. Так, Ісус описав Лазаря як такого, що «заснув», але навіть після цього Він висловився більш простою мовою: «Лазар помер» (Івана 11:11, 14). Коли Павло описує померлих святих як «тих, що заснули» (1 Сол. 4:14), він робить це не з ввічливості чи бажання втішити нас, пом'якшивши удар, а тому, що хоче підкреслити тимчасовий стан смерті, щоб ми зберігали непохитну надію на воскресіння і пробудження.

2. Смерть — ворог

Смерть не друг, а ворог. Смерть завдає болю. Ми оплакуємо втрату близьких. Я не хочу уникати слів, які передають шок і суворість смерті, тому що, що б ми не говорили, це жахливо. Немає способу пом'якшити це по-справжньому. Ви можете змінити своє спілкування, але ви не можете оживити труп.

Так, послідовник Ісуса переходить у «краще місце». Але їхній «перехід», або «відхід», або «повернення додому» стався через смерть, яка не може бути меншою за трагедію. Наш друг на небі, тому що наш друг помер.

На щастя, коли ми помираємо у Христі, ми одразу потрапляємо до Господа. Ось чому я люблю й іноді використовую мову «відійшов до Ісуса» або «відійшов до Господа», особливо

якщо я перебуваю в скорботній сім'ї або церкві, яка потребує в цей момент акценту на нашій надії на вічне життя з Христом. Але навіть тоді я використовую цю мову, знаючи, що людина все ще мертва і що її близькі оплакують тимчасову розлуку. Навіть ті, хто зараз з Ісусом, прагнуть дня воскресіння, коли їхні душі знову зодягнуться в нові тіла в прославленому стані, поза межами досяжності лап смерті (2 Кор. 5).

3. Перемога воскресіння

Говорячи відверто про смерть, ми маємо більше можливостей підкреслити майбутню надію на воскресіння. Біблія говорить нам, що смерть жахлива, але також і про те, що любов сильніша за смерть (Пісня 8:6). Чи відчуваєте ви силу цієї обітниць? Любов перемагає смерть.

Коли я шукаю більш м'які способи говорити про смерть, я приглушую крики й радість перемоги воскресіння. Але коли я визнаю, наскільки жорстокою і жахливою є смерть, я можу помахати пальцем перед обличчям цього тирана і сказати: «О, смерть, де твоє жало?»

Тому я краще скажу «смерть» і буду стояти з надією на воскресіння. Скільки б разів ворог не забирив у нас друзів і близьких, якою б не була яма нашої майбутньої могили, ми можемо дивитися в обличчя давньому ворогові, знаючи, що вирішальна битва вже виграна — коли буде переможений останній ворог, сама смерть буде поглинута могилою (1 Кор. 15). В Адамі всі вмирають. У Христі всі оживуть.

Тож пам'ятайте, що Ісус не прийшов, щоб перемогти друга. Він не прийшов, щоб полегшити нашу «смерть». Він прийшов, щоб перемогти й назавжди перевершити смерть. Слова «відхід» не відповідають ані силі нашого ворога, ані обітницям нашої надії.

Сім фактів, що підтверджують воскресіння Ісуса Христа

Великдень — це не вшанування якогось міфу чи важливий психологічний символ. Це пам'ять про історичну подію. Це — чудовий привід поговорити про те, що є головним для віри християн.

1. Христос говорив про своє воскресіння учням

Коли Ісус сказав, що Він сам воскресне з мертвих на третій день після розп'яття, то сказав таке, про що міг насмілитися говорити лише божевільний, який сподівався, що хто-небудь із учнів буде слідувати за Ним, або ж — Той, хто був упевнений, що Він воскресне. Жоден із засновників релігій у світі, які відомі людям, не насмілювався говорити щось подібне.

2. Древні нехристиянські письменники згадували про факт воскресіння Христа

Йосип Флавій, єврейський історик і військовий вождь, написав:

«В той час жив Ісус, людина мудра, якщо його взагалі можна назвати людиною. Він зрештував дивні діла і став наставником тих людей, які охоче сприймали істину. Він привабив до себе багатьох юдеїв і греків. Його вважали Христом. За наполяганням наших впливових осіб, Пилат виніс Йому смертний вирок: страту на хресті. Але ті, хто раніше любили його, не припиняють робити це і до сьогодні. На третій день Він знову явився їм живий, як звістили про нього і багато інших його чудес. До сьогодні існують християни, які іменують себе за Його йменням».

3. Тіло Христа не могли вкрасти заради підтасування

Ось що відповів скептикам екс-президент Каліфорнійської асоціації адвокатів Том Андерсон, на заяву про те, що тіло Христа мо-

гли вкрасти з гробу, а потім заявити, що Він воскрес:

«Враховуючи, що ця подія отримала такий розголос, було б розумно припустити, що знайдеться бодай один історик, один очевидець, чи один противник, який би засвідчив на всі часи, що бачив тіло Христа... Історія мовчить щодо свідчень проти воскресіння»

4. Якби звістка про воскресіння Христа була просто легендою, її легко спростували б сучасники

Професор юриспруденції Джон Монтгомері: «В 56 році апостол Павло писав, що більше ніж 500 чоловік бачили воскреслого Христа, і що багато з них були ще живі (1 Кор. 15:6). Було б абсолютно неправдиво, якби ранні християни вигадали таку легенду і потім проповідували її серед тих, хто міг би легко її спростувати, пред'явивши тіло Христа»

5. Різні деталі факту воскресіння свідчать на користь достовірності цього факту

Генрі Моріс, американський логік: «Теорія свідчення полягає у тому, що свідчення декількох очевидців, кожен із яких висвітлює факти зі своєї точки зору, формує потужну доказову базу в тому випадку, коли видимі протиріччя в свідченнях усуваються в процесі ретельного дослідження. Саме так і є з різними описами воскресіння Христа»

6. За звістку про воскресіння Спасителя апостоли йшли на смерть

Чарльз Колсон, радник президента Річарда Ніксона, учасник Уотергейтського скандалу:

«12 людей свідчили, що бачили Христа воскреслим і потім протягом 40 років ні разу не зріклися, проповідували, що це правда. Всіх їх били, мучили, побивали камінням і кидали в

тюрми. Вони не витримали б цього, якби це не було правдою. В Уотергейті було замішано 12 найвпливовіших обличчя світу, які у своїй брехні не протрималися більше трьох тижнів. І ви кажете мені, що 12 апостолів продовжували брехати протягом 40 років? Це абсолютно неможливо»

7. Воскресіння Христа стало міцною основою віри християн

Адвокат Андерсон писав: «Уявіть психологічну абсурдність такої картини, коли група побитих божгунів заховалася від страху в темну кімнату (йдеться про втечу учнів Христа після його арешту), а через кілька днів перетворюється в згуртований рух, якому не страшні жодні переслідування, але потім таку драматичну переміну намагаються пояснити жалюгідною підтасовкою. Це просто втрачає зміст»

В Євангелії апостол Павло (до речі, він став апостолом вже після воскресіння Христа, а до того був гонителем християн) пише: «Коли ж бо Христос не воскрес, то проповідь наша даремна, даремна також віра ваша» (1 Кор. 15:14).

Антон САДЧИКОВ

Давні пророцтва про Христа, які збулися

Після гріхопадіння Бог почав здійснювати дивовижний план з повернення нас до життя через смерть і воскресіння Ісуса Христа. Впродовж усього Старого Заповіту ми знаходимо багато пророцтв і подій, які сповіщають про шлях Христа на хрест. А також подробиці того, як Він помре і воскресне, тим самим відкриваючи всім віруючим шлях до спокути і вічного життя з Ним.

Те, як Христос виконав давні пророцтва, показує нам не тільки дивного та вірного Бога, Якому ми служимо, а й те, що наш Бог — Творець історії. Його план спасіння почав виконуватися від початку існування світу і звершується донині. Це надає нам рішучості довіритися Спасителю, ченаючи Його другого приходу.

У ці Великодні свята давайте більше поміркуємо про великого, вірного та всезнаючого Бога, щоб глибше проникнути в Його план спасіння.

Ісус буде відкинутий народом

Пророцтво: Ісаї 53:3 — «Він був знехтуваний і відкинутий людьми, Муж скорбот, Який зазнав хвороби, і ми відвертали від Нього лице своє; Він був зневажений, і ми за ніщо вважали Його»

Виконання: Івана 1:10–11 — «У світі Він був, і світ через Нього виник, і світ Його не пізнав. Він прийшов до своїх, а свої не прийняли Його»

Багато людей відкинули Його, але тих, які вірою прийняли Його

у свої серця, Він зробив членами Своєї сім'ї — Божими дітьми.

Ісус буде мовчати перед обвинувачами

Пророцтво: Ісаї 53:7 — «Знущались над Ним, та Він страждав добровільно і не відкривав уст Своїх. Немов агнець, ведений Він був на заклання, і як вівця перед стриженнями безмовна, так і Він не відкривав уст Своїх»

Виконання: Матвія 27:12–14 — «І коли звинувачували Його первосвященники та старійшини, Він нічого не відповідав. Тоді говорить Йому Пилат: «Хіба не чуєш, скільки свідчать проти Тебе?» Він же не відповів йому ні на одне слово, чому правитель вельми дивувався»

Ісус не захищався, а добровільно вирішив зійти на хрест. Для світу це було безумство, а для віруючих — прояв Божої сили та любові.

Руки та ноги Ісуса будуть пробиті

Пророцтво: Ісаї 53:5 — «Але Він поранений був за гріхи наші та мучений за беззаконня наші, покарання — ціна миру нашого — було на Ньому, і ранами Його ми зцілилися»

Виконання: Івана 20:25–27 — «Говорили тоді йому інші учні: «Ми бачили Господа!» А він сказав їм: «Якщо не побачу на руках Його сліду від цвяхів, і не владу перста мого у рани від цвяхів, і не владу руки моєї в бік Його — не повірю!» А після восьми днів знову були в домі учні Його, і Фома з ними. Прийшов Ісус, коли две-

рі були замкнені, і став посередині, і сказав: «Мир вам!» Потім говорить Фомі: «Давай перст твій сюди і поглянь на руки Мої; і подай руку твою, і вклади в бік Мій; і не будь невіруючим, але віруючим!»

Пробиті руки та ноги Ісуса стали відмітним знаком Його сутності та Його смерті. Після воскресіння сліди від ран залишилися на Його тілі. Учням з'явився не привид, а живий Спаситель!

Ісус буде піднесений на хрест

Пророцтво: Числа 21:9 — «І зробив Мойсей мідного змія, і виставив його на жердині, і коли змій жалив людину, вона дивилася на мідного змія і залишалася живи»

Виконання: Галатів 3:13 — «Христос викупив нас від прокляття Закону, ставши прокляттям за нас, бо написано: «Проклятий усякий, хто висить на дереві», щоб благословення Авраама прийшло на язичників у Христі Ісусі, щоб обітницю Духа одержати нам вірою»

За допомогою мідного змія Бог повертав ізраїльтян до життя. Так само й Ісус був піднятий на хрест, щоб кожен, хто подивиться на Нього й повірить у Нього, не загинув, але мав життя вічне.

Ісус віддасть Свого духа в Божі руки

Пророцтво: Псалом 30:6 — «У руку Твою віддаю дух мій; Ти викупи мене, Господи, Боже істини!»

Виконання: Луки 23:46 — «І, заволавши гучним голосом, Ісус сказав: «Отче! До рук Твоїх віддаю дух Мій!» І, сказавши це, Він від-

дав дух»

Ісус покладався на Бога Отця аж до самої смерті. Коли Він віддав Богові духа, завіса між Богом і людиною розірвалася надвоє. Людство отримало життя через Його смерть і воскресіння.

Ісус не залишиться в могилі, а воскресне з мертвих

Пророцтво: Ісаї 53:11 — «На страждання душі Своєї Він споглядатиме із задоволенням: через пізнання його Він, Праведний, Слуга Мій, виправдає багатьох і гріхи їхні на Собі понесе»

Виконання: Дії 2:24 — «Але Бог Його воскресив, розірвавши пута смерті, тому що їй неможливо було утримати Його»

Ісус переміг смерть і з'явився в славі. Смерть не змогла Його утримати, як не втримає і тих, хто вірує в Нього.

Христос сяде праворуч Бога

Пророцтво: Псалом 109:1 — «Сказав Господь Господові моєму: «Сиди по правиці Моїй, доки не покладаю ворогів Твоїх підніжжям ніг Твоїх!»»

Виконання: Дії 2:34–35 — «Бо не Давид зійшов на небеса, але сам говорить: «Сказав Господь Господові моєму: «Сиди по правиці Мене, доки не покладаю ворогів Твоїх підніжжям ніг Твоїх!»»

Христос добровільно упокорив Себе і постраждав за нас, тому Бог звеличив Його над усім світом.

<https://ukrainian-odb.org/>

Новини

12.03.2023 в церкві «Молодіжна» відбулось рукопокладення дияконів: Бойкова Олександра і Катеринчик Андрія. Священнодійство звершували перший заступник єпископа УЦХВЕ Рівненщини Олександр Чернюшок та Петро Музичук.

В церкві ХВЕ смт. Мізоч відбулося рукопокладення на дияконське служіння Яришка Івана. Священнодійство звершували заступник єпископа УЦХВЕ Рівненщини Олександр Чернюшок та Петро Музичук.

В церкві с.Ясногірка Сарненського району відбулося урочисте зібрання з нагоди випуску групи вчителів недільної школи, які протягом зимового періоду пройшли навчання на базі місцевої церкви за сприяння Рівненської Духовної Семінарії і Академії. 25 випускників з різних церков регіону отримали сертифікати про успішне закінчення навчання. В заході взяли участь заступник єпископа УЦХВЕ Рівненщини Олександр Кузьмич, ректор РДСА Олександр Трофімчук, відповідальна за працю недільних шкіл в області Оксана Рошук.

Єпископ УЦХВЕ Рівненщини Олександр Коток разом з старшим пресвітером району Василем Хомичом відвідали церкву в с. Будимля Дубровицького району. Було проведено зібрання, звершена молитва за виконання збудованого Духовного центру, класів недільної школи. В обід мали молитву в центрі села.

Церкви ХВЕ Зарічненщини відправили 75 складометрів сухих дров в Миколаївську область. Роздали в селах Калинівка та Першотравневе.

Єпископ Олександр Коток відвідав церкву с.Колки.

Бригада у складі 165 братів з церков Сарненського, Рокитнівського та Березнівського районів вдруге вирушили на Херсонщину відбудовувати зруйновані будинки. Очолює поїзду єпископ Володимир Бричка. Також завантажили продукти, будівельні матеріали та бокси для військових

14–16.03.2023 на базі місії «Добрий самарянин» в м. Рівне відбулася конференція для благовісників України. Викладав директор департаменту благовістя УЦХВЕ Олександр Попчук. В конференції взяли участь єпископ УЦХВЕ Михайло Паночко, заступник Анатолій Козачок, єпископ УЦХВЕ Рівненщини Олександр Коток та інші служителі;

19.03.2023 в церкві ХВЕ с. Вербна на пресвітерське служіння обрано Віктора Антоюка, на дияконське — Андрія Антоюка. На зібранні були присутні заступник єпископа УЦХВЕ Рівненщини Микола Свірчук, ст.пресвітер Дубенського району Вадим Савченко, пресвітер помісної церкви Сергій Антоюк.

В церкві ХВЕ смт. Клевань на пресвітерське служіння обрали Олександра Фінчука. В зібранні взяли участь заступник єпископа УЦХВЕ Рівненщини Олександр Чернюшок, старший пресвітер району В'ячеслав Марчук, Петро Лозовський.

В церкві «Благодать» м. Вараш на пресвітерське служіння були рукопокладені Вашишин Андрій Володимирович та Сніжко Олександр Петрович. Служіння рукопокладення звершували єпископ УЦХВЕ Рівненщини Олександр Коток, заступник Степан Кілюшик, Петро Каленик, Василь Савонік та інші пастори.

В церкві с. Кідри на дияконське служіння було обрано Лепугу Віктора Івановича та Павлюка Степана Павловича. В зібранні взяли участь, заступник єпископа УЦХВЕ Рівненщини Степан Кілюшик, старший пресвітер району Сергій Секан та пресвітер Михайло Бузян.

На початку березня волонтери з Варашського району доставили допомогу в Костянтинівку, Слов'янських, Краматорськ, Нью-Йорк, Торезьк, Залиман. В благодійній справі взяли участь фонд «Україна наш дім», фонд «Ми з Україною», Церкви «Благодать» м. Вараш, с. Щоків та Собіщиці, друзі з США, при постійній підтримці Рівненського обласного об'єднання УЦХВЕ, а також народного депутата Віктора Ничипоровича М'ялини.

Ісус Христос розп'ятий був не раз

Ісус Христос розп'ятий був не раз. Там, на Голгофі, це було уперше. Умер од смерті, може, — від образ, і за життям не пожалів, умерши. А потім розп'яли на полотні, у мармурі, у гіпсі і в граніті. А потім розп'яли його в мені, і розп'яли на цілім білім світі. І тіло з'їли, кров'ю запили. Ще рік, чи два, чи десять, чи довіку? І продавали образ з-під поли, і не дають умерти чоловіку. Куди піду? Куди тепер піду? Де на землі земля обітована? Казарми в Гефсіманському саду, І всі народи — як розкрита рана...

Ліна КОСТЕНКО

До болю не звикають люди..

До болю не звикають люди. Бо біль є біль, як звикнути коли болить? Коли ти відчуваєш пульс його усюди, Коли гарячим полум'ям душа твоя горить.

До всього люди звикнути уміють: До втрати, жертви, бідності і сліз, Приниження перенести вони зуміють І витерплять, коли життя пішло навскіс.

Але до болю... Як звикнути до болю? Не звикнеш. Той знає, хто відчув... І крик німий ти випустиш на волю, Щоб тільки Бог тебе почув.

Здавалося б, вуста відкриті не в силі, Але всередині усе кричить: «Мій Боже милий, Боже милий, Чому так часто нам душа болить?»

Той біль не гоїться роками І словом ніжним його не загасить. Чіми ж створений руками Той біль, яким душа болить?

Він довго, довго не зникає, А в кого й досі ще горить... Але він душу очищає! То що ж, нехай болить чи не болить?

Той біль освятить мою душу І дух тоді в мені горить, І я сказати хочу, а не мушу: «Мій Господи, нехай болить!»

Нехай порвуться мої струни, Ніж мають марно десь дзвеніть. Якщо без болю, Боже, охолону, То краще хай мені болить.

Душе моя, втішайся в Бозі, Втішайся Господом твоїм Він допоможе у дорозі Він стане Пастирем твоїм.

Душе моя, терпи і кайся І дякуй Богові за біль, Яким очистилась. Втішайся, Хоча б на ранах пекла сіль.

Душе моя, я є людина, І в небеса, де моя ціль Дорога в світі є єдина — Через страждання, ХРЕСТ і біль!

Ірина СТОРОЖЕНКО

10 віршів з Біблії, які заспокоюють, коли приходить тривожність

Коли огортають тривожні думки, потрібно звертатися до істини Божого Слова, яка дає спокій і розганяє страх та тривогу.

Ми підбрали для вас 10 віршів з Біблії, які заспокоюють, коли приходить тривога.

«Нічим не журіться, але в усьому молитвою та благаннями з подякою висловлюйте ваші прохання Богові» (Філіп'яни 4:6)

«Погляньте на птахів: вони не сіють, не жнуть, не збирають зерна до комори, але ж Отець Ваш Небесний годує їх. Хіба ж ви не знаєте, люди, що ви значно важливіші за птахів?» (Матвія 6:26)

«Залиши на Господа твою турботу, і Він тебе підтримає: повіки не допустить, щоб справедливий захитався» (Псалом 55:23)

«Усяку журбу вашу покладіть на Нього, бо Він піклується про вас» (1 Петра 5:7)

«Не бійся, бо Я з тобою! Не тривожся, бо Я — Бог твій! Я додам тобі сили, Я тобі допоможу,

підтримаю тебе переможною правицею Моєю» (Ісаїя 41:10)

«Отож наказую тобі: будь мужнім і хоробрим; не лякайся й не падай духом, бо Господь, Бог твій, з тобою, куди б ти не подався» (Ісуса Навина 1:9)

«І нехай панує в серцях ваших мир Христовий, до якого ви були покликані, в одному тілі, та й будьте вдячні» (Колоссяни 3:15)

«Господь, твій Бог, посеред тебе, могутній, що врятує. Він буде вельми радуватися тобою, Він відновить тебе любов'ю своєю. Він буде веселитися тобою під веселі співи» (Софонія 3:17)

«Кличуть праведні, і Господь чує, і з усіх утисків їхніх позбавляє їх. Близький Господь до скорботних серцем, і смиренних духом Він спасає» (Псалом 33:18,19)

«Бо дав нам Бог духа страху, але сили, і любови, і здорового розуму» (2-е Тимофія 1:7)

Не гнівайтесь. Гнів не чинить правди Божої

Один чоловік нарешті зміг здійснити свою заповітну мрію — взявши великий кредит, він придбав старенький мікроавтобус, який вимагав ремонту. Щовечора він рихтував його, терпляче і копіткою постукуючи молоточком. Під час роботи він розповідав трирічному синові, як вони візьмуть маму одного разу, і вирушать на цьому автобусі в подорож.

Одного разу, коли батько був відсутній у гаражі, син вирішив допомогти батькові в ремонті й у такий спосіб прискорити момент щасливого від'їзду. Він узяв молоток і почав стукати по корпусу автобуса, як робив це тато. Увечері, коли батько побачив понівечений автобус, він розлютився так, що в гніві схопив молоток і настукав дитині по руках, примовляючи, щоб він не смів брати без дозволу інструменти й робити те, що йому не дозволяли.

Через три дні дитину, яка постійно скаржилася на біль в опухлих руках, відвезли в лікарню. Лікарі, щоб врятувати її життя, ампутували обидві кисти. Коли батько увійшов у палацу до прооперованого малюка, той, бліденький, із забинтованими куксами, жалібно глянув на тата:

— Татку, чесне слово, коли в мене знову відростуть ручки, я більше ніколи не братиму без дозволу молоток.

Батько повісився того ж вечора.

Понівечений мікроавтобус, дитина, що стала інвалідом, і

батько — самогубець. Чи вартувало одне іншого?

Гнів не творить правди Божої. Гнів може вбити. Тому Бог і каже: «Я розумію, ви не можете не гніватися, є такі речі у вашому житті, які не можуть залишити вас байдужими. Але Я прошу вас, стежте за собою, не заподійте зла іншим і собі. Воно того не варте».

Усе скороминуще в цьому світі, і купа металолону, і навіть зрада та брехня — усе суєта й марнота, коли йдеться про людські життя або про здорову психіку.

Кожен знає: мало на землі усмішок. Дуже мало. Жарти — так, багато.

Чому ж так мало в людях простої, природної усміхненості? Тому що усмішка — це вираження умиротворення душі, а це стало надбанням тільки тих, хто прийняв у своє серце мир Божий.

Серед багатьох аргументів, які виставляють атеїсти проти християн, є один особливий: «Вони завжди сумні, їхні погляди похмурі, недовірливі, вони ніколи не усміхаються». Чи це справді так? Таке поняття про християн прийшло до нас із середньовіччя, коли, попри вчення Євангелія, насаджували чернецтво, проповідували аскетизм, самобичування, коли люди шукали спасіння душі в самокатуванні та у творенні добрих справ, хоча Святе Письмо стверджує, що «жадне тіло ділами Закону не виправдається перед Ним» (Рим. 3:20). І ще сказано, що спасіння Бог дає як дар за благодаттю «не від діл, щоб ніхто не хвалився» (Еф. 2:9).

Чому вони усміхаються?

Дяка Богові, що Він зняв замки з Євангелія. Святе Письмо почало проникати в народи, і люди, освічені Його світлом, почали звертатися до Господа й вірою приймати вічне, здійснене Христом спасіння.

Перша ознака відродження душі, примирення її з Богом — це радість. Та й як не радіти звільненому в'язню?! Як не торжествувати боржнику, борг якого повністю сплачений благодійником? І, зрозуміло, не можна не бачити цієї радості на обличчі людини, в серці якої панує любов Божя, мир і добре сподівання на вічне спасіння.

Атеїсти не хочуть визнати, що істинне християнство — це радість, хоча віруючий і не застрахований від скорбот, від сумних переживань, які чинять вороги його душі.

Християнин, який довірив своє життя Богові, з усіх пережи-

вань виходить переможцем. Ось чому справжні християни не ходять із похмурими обличчями, а вмюють усміхатися просто і природно, навіть несучи хрест у своєму житті.

Як шкода, що безбожні люди таким усмішкам не вірять і називають їх лицемірними, як це було у випадку з Йовом: «Бувало, сміявся до них, то не вірили» (Йов, 29:24).

Кажуть, що очі — це дзеркало душі, а усмішка — градусник любови. Невипадково в одній пісенці лунало: «Капітане, капітане, усміхніться, адже усмішка — це стяг корабля». І якщо ми не тільки вірні, а й сповнені любови, тоді нехай усмішка буде нашою окрасою за всіх обставин.

А невірам ми скажемо: не міряйте всіх християн одним мірилом. Є християни лише за назвою, є християни традицій-

Бувають дні...

Бувають дні, коли ми почувася сильними як Ісус Навин і Калев — готовими до бою.

Бувають дні, коли ми почувася як Єремія — біль нашого серця занадто великий.

Бувають дні, коли ми почувася Йовом: просто хочемо померти.

Бувають дні, коли ми почувася Саррою: сумуємо через те, чого немає, і «сміємося» через те, що неможливо.

Бувають дні, коли ми почувася Петром: просто хочемо заперечувати все та всіх.

Бувають дні, коли ми відчуваємо себе Мойсеєм: боїмося, що не зможемо говорити.

Бувають дні, коли ми почувася Павлом: просто хочемо писати листи та зміцнювати наших братів.

Бувають дні, коли ми почувася Йоною: просто хочемо уникнути наших обов'язків.

Бувають дні, коли ми почувася добрим самарянином: хочемо робити добро, незважаючи ні на що.

Бувають дні, коли ми почувася Даниїлом: наша сила в молитві, і ніхто не може нас зупинити.

Бувають дні, коли ми почувася Анною: не особливо хочемо їсти, просто хочемо плакати.

Бувають дні, коли в нас є віра, як в Авраама, щоб перемогти все, перестрибнувши через перешкоди.

Бувають дні, коли ми дивимся на пагорби та запитуємо: «Звідки прийде моя допомога?»

Це не означає, що ми сильні чи слабкі. Це означає, що ми всього лише люди, і ми обмежені.

Я не знаю який у тебе сьогодні день, але пам'ятай: «Яким би він не був, Бог з тобою сьогодні, завтра і навіки».

«Не бійся, з тобою бо Я, і не озирайся, бо Я Бог твій! Зміцню Я тебе, і тобі поможу, і правицею правди Своєї тебе Я підтримаю» (книга пророка Ісаї 41:10).

Закінчення. Початок на стор. 1

— Я позбувся різноманітних хвороб, депресій, інфекцій, бо ранами Його нас було оздоровлено. Чи дозволимо воскреслій силі Ісуса текти в наші душі і зцілювати нас — вибір тільки за нами!

— Щоб я мав життя вічне. Рай і ад реальні, душа безсмертна — цього нікому не потрібно доводити. Те, що нам прийдеється відповідати за своє життя, як ми його провели — також реальність. Тому Христос прийшов, щоб дарувати нам Життя вічне, аби ми не мучилися в аду після смерті, а були в Раю, насолоджуючись присутністю Божою. А це найпрекрасніше з усього, що тільки може бути;

Христос Воскрес! Чому?

— Щоби я був щасливим тут, на землі. Бог має унікальне покликання для кожного із нас, і ми його можемо пізнати і реалізувати лише тоді, коли маємо тісні відносини з Ним, і сила воскресіння діє в нас. Бог дуже сильно любить — і дуже хоче обдарувати нас, даючи радість та щастя, але для цього потрібно щось зробити: «Прийдіть до МЕНЕ, усі стурджені та обтяжені, — Я заспокою вас...».

Це не просто філософія, якісь думки, — це моє життя, — це те, що я пережив і продовжую в Ньому перебувати!

АЛЕ ЩО ПОТРІБНО ЗРОБИТИ, ЩОБИ ВСІ ЦІ ПУНКТИ СТАЛИ РЕАЛЬНОСТЮ В МОЄМУ ЖИТТІ?

Найперше необхідно дійсно зрозуміти, що Христос реальний і Він живий, Який біля кожного з нас, Він

не просто в обряді чи на іконі. Ні! Він прагне заселитись у наше серце і жити з нами протягом усього нашого життя, помагаючи в усьому — це те, що я пережив вже приблизно десять років назад.

Друге — варто Його шукати всім серцем: «Боже, якщо Ти є, проявись у моєму житті, я хочу Тебе знати, жити з Тобою...». Бог дасться вам знайти Його — це те, що Він сам обіцяв.

Третє — молитись, усвідомлюючи, що ви грішник, — щоб Він простив всі ваші гріхи, бо тільки Він має владу очистити вас від гріха і дати мир та спокій. «Дорогий Ісусе, я усвідомлюю, що я грішник, — але Ти мені необхідний, гріх мучить мене, хвороби мучать мене, беззмістовне життя мучить мене, я стомився..., я прошу Тебе — прости мені всякий гріх, я розкаююсь щиро у всіх моїх гріхах, і прошу: поселись в моєму серці — будь моїм Господом. Амінь.»

Пасха — це не просто щорічний церковний обряд. Пасха — це шанс почати життя заново з Ісусом Христом!

Сергій ГУЛА

Дитячий куточок

Давид і Голіаф

Незліченна филистимська армія вторглася в землю Ізраїля. Цар Саул зібрав військю й виступив проти ворогів. Його армія стояла на одній горі, а противники — на другій. Між ними — неширока долина. Три брати Давида також служили в армії царя Саула. Ессей, батько Давида, послав його віднести братам та їхнім соратникам їжу.

Давид прийшов у табір ізраїльтян і віддав воїнам десять хлібів і десять голів сиру, які їм передав батько. Цієї миті з табору филистимців вийшов велетень, на ім'я Голіаф.

— Чи є серед вас сміливий воїн, який хотів би зійтись зі мною у двобої? — волав Голіаф гучним голосом і тряс своїм величезним списом. — Якщо ваш воїн здолає мене, то ми будемо вашими раба-

ми. Якщо ж я перемажу, тоді ваш народ служитиме нам.

Проте жоден із воїнів царя Саула не наважувався вийти на поєдинок.

— Як довго цей язичник кидає виклик нашій армії? — здивовано запитав Давид.

— Ось уже сорок днів, — відповіли йому.

— Нехай ніхто не занепадає духом, — мовив Давид. — Бог віддасть цього язичника в мої руки. Він наважиться ганьбити Бога та Його військю, тому зазнає поразки.

Слова його переказали цареві Саулу. Правитель запросив Давида і запитав:

— Чи готовий ти битися з Голіафом? Адже ти юнак, а Голіаф — досвідчений воїн.

— Бог допомагав мені в битвах з левами й ведмедями. Він допоможе мені й у боротьбі проти цього велет-

ня, — відказав мужній юнак.

Давид відмовився від шолома й обладунків, запропонованих йому Саулом. Він узяв свою пращу, підійшов до висохлого русла струмка, вибрав п'ять круглих камінців і поклав їх у свою пастушу торбину.

Филистимець, побачивши, що хтось із ізраїльського війська готовий боротися, пішов йому назустріч. Побачивши Давида,

Голіаф не сприйняв його серйозно: той був ще хлопчиськом, гарним і рум'яним. Зовсім не схожим на воїна.

— Хіба я пес, що ти з палицею йдеш проти мене? Я розшматую тебе й кину тіло твоє звірам польовим, — волав Голіаф.

— Ти йдеш проти мене, покладаючись на силу свою, а я покладаюся на Бога нашого, ім'я Якого ти насмілюся ганьбити, — відповів Давид.

Говорячи це, юнак вихопив із торбини камінець, уклав його у пращу, розкрутив і метнув у Голіафа. Камінець потрапив велетню прямо в чоло, і він, мертвий, упав на землю.

Побачивши, що їхній лицар здоланий, филистимці кинулися врозтіч. Ізраїльтяни здобули над ворогом нищівну перемогу.

Вальдемар ЦОРН

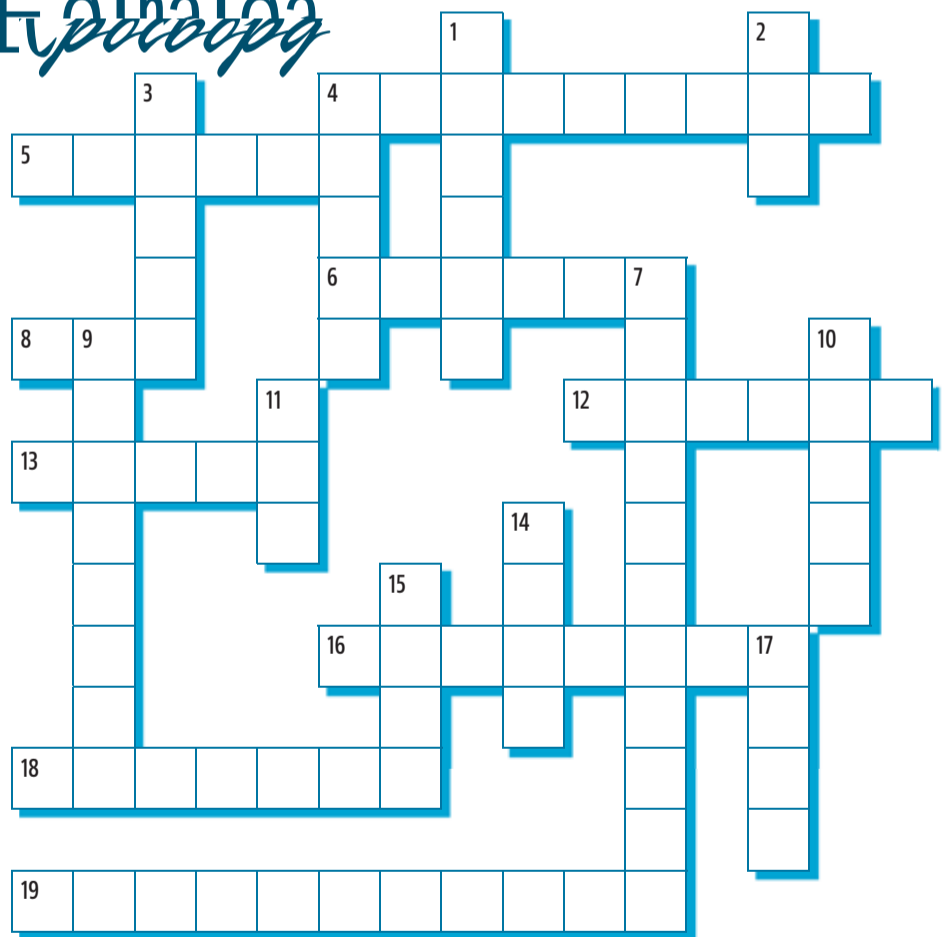
Для християн Великдень - світле свято, Святкує нині праведний люд весь, І я спішу вас, друзі, привітати: Христос воскрес! Воістину воскрес!

Яка щаслива, пам'ятна подія, Христос живий! Він з нами повсякчас! Сьогодні ми втішаємось, радієм, Бо нас Христос простив й навіки спас.

Хай кожне серце повниться хвалою, Хай гімн співає небо і земля, Добра всім зичу, миру і спокою, Нехай Воскреслий вас благословля!

Єррррррр

По горизонталі

По вертикалі

- Сад, в який Бог помістив перших людей
- Людина, яка не вірить в Бога
- Корабель для спасіння від потопу
- Відсутність добра.
- Книги Святого Письма, джерело християнської моралі
- Все, що виходить від Бога, благо
- Божий голос у людині
- Хто приніс звістку про те, що потоп скінчився?
- Чеснота людини, яка виконує всі Божі настанови, не грішить ні думкою, ні словами, ні вчинками

- Організація людей, які вірять в Ісуса Христа.
- Старший син Ноя
- Матеріал, з якого була створена перша жінка
- Наука про мораль
- Неправедність.
- Ім'я італійського художника, автора картини «Таємна вечеря»
- За скільки днів було створено світ?
- Творець світу
- Фізична складова людини, храм духа
- Центр самоусвідомлення людини через розум, почуття і волю.
- Менший син Ноя

Підготувала Ірина Геніш

Прочитай, що про це написано в Біблії: у Першій книзі Самуїла, розділ 17.

Аіаеіа

1-й:
Чув веселую новину?
Сталось чудо із чудес:
В цю святкову, світлу днину
Наш Господь Ісус воскрес!

2-й:
Розкажи мені про Ньому,
Хто Він є, і де живе?
Бо не знаю я нічого,
Це для мене щось нове...

1-й:
Він - безгрішний Син Господній,
Із небес до нас зійшов,
Був розп'ятим на Голгофі,
Проливав невинну кров.
Полюбив людей так сильно,
Що життя за них віддав,

І на третій день з могили,
Перемігши пекло, встав.
Він за нами наглядає,
Бо живе на небесах,
Але духом пробуває
У спасених всіх серцях.

2-й:
І за мене теж Син Божий
Тяжко мучився, страждав?

1-й:
Так! За всіх людей, щоб кожен
Життя вічне в Ньому мав.

2-й:
Що, порадь мені зробити,
Щоб в мені Ісус міг жити?

1-й:
Серце й голову схилити

І прощення попросить.
Ти прийми Його у серце,
Запроси в своє життя
Він спасе тебе від смерті,
Й будеш ти Його дитя!

2-й:
Щиро, від душі бажаю
Я Ісусові служити,
Хочу увійти до раю,
Й в небесах з Ним вічно жити.
Занукаю всіх вас, друзі
В Великодній, світлий час,
Йдіть і ви всі Ісуса,
Він чекає й любить вас.
Хай в серцях ваших воскресне,
Щастям сповнить почуття,
І в святім краю небеснім,
Дасть щасливе майбуття!

Про поведінку в соцмережах

Ми живемо в часи високих технологій, в часи інформаційного простору з необмежуваними можливостями. Нескінченим потоком інформація пливе з інтернету, корисна і шкідлива. Багато інформації можуть виставляти християни в соцмережах і її потрібно дуже ретельно вивчити, перш ніж викладати, аби вона не принесла шкоди Христовій Церкві.

МОЖЕМО ЧУТИ з інтернету за чиєсь падіння чи аморальну поведінку, чи то з області хабарництва (так це насправді, чи підташовують факти — тут мова не йде). І Знаходяться люди, які називають себе християнами, виставляють такі події в інтернеті. Вони подають себе правильними, і обґрунтовують свій матеріал таким вагомим аргументом як Біблія, мовляв «Біблія не приховує гріхів, вони описані в Святому Писанні, тому і ми не приховуємо». Правильно це чи ні — відповідь знайдемо в тій же Біблії. Те, що описано в Біблії — це суверенне право Святого Бога і Його досконала воля. Ап. Петро пише, що ніяке пророцтва в Писанні не залежить від власного пояснення і не було мовлене з волі людської, але його проголошували святі Божі люди, ведені Духом Святим (2 Петр.1:20-21).

Біблія — це не власне пояснення і не результат людських емоцій. Чи є відвага сказати тим, що виносять сміття з хати, що вони ведені Духом Святим Чи можуть стати поряд зі святими мужами? Тільки Бог мав на це право, щоб залишити на сторінках Біблії деякі події, за які ап. Павло пише, що вони для нас приклади того, що відбувалося з ними, а написано для пошанування нашого. Тому той, хто думає, що він стоїть, нехай бережеться, щоб не впасти (1 Кор.10:11-12).

Є приховані мотиви, які рухають цих людей. Це може бути заздрість, нездійсненні мрії отримати владу тощо. Але для публіки прикриваються Біблією, хоча саме Біблія відкриває такі мотиви. І ми їх розглянемо.

Є дві основні причини: це ненависть і любов. Коли читаємо як Давид оплакував смерть Саула та Йонафана, то здається, що печаль Давида передається зі сторінок в наше серце. Ось прочитайте: «Краса твоя, о Ізраїлю, уражена на висотах твоїх! Як полягли сильні! Не розповідайте у Гефі, не сповіщайте на вулицях Аскалона, щоб не раділи дочки філістимлянські, щоб не торжествували дочки необрізаних! Гори Гелвуйські! Хай не зійде ні роса, ні дощ

на вас, і хай не буде у вас плів з плодами, бо там повалений щит сильних, щит Саулів, ніби елеєм він не був помазаний! Без крові уражених, без лою сильних лук Йонафанів не повертався назад, і меч Саулів не повертався дарма! Саул та Йонафан, улюблені й прекрасні були нерозлучні в житті своєму, не розлучились і в смерті своїй; прудкіші від орлів, сильніші за левів були вони! Дочки Ізраїлеві! Плачте за Саулом, який одягав вас у багрянцю з прикрасами та оздоблював золотом убрання ваше!» (2 Сам.1:17-27)

Зверніть увагу на ці слова: «Не розповідайте у Гефі, не сповіщайте на вулицях Аскалона, щоб не раділи дочки філістимлянські, щоб не торжествували дочки необрізаних». Не розповідайте в ютубі, не ходіть вулицями соцмереж і не розносьте, не оголюйте. Давид сказав причину: щоб світ не радів, не торжествував.

Розглянемо ще один випадок з Давидом. Семей лихословив і проклинав Давида: «Іди, іде геть, муж кровопроливель, чоловік негідний» (2 Сам.16:7). Семей принижував Давида в присутності людей, в присутності його воїнів. Ним керувала ненависть і озлобленість. Кінець життя Семей нам відомий. Причина, чому Давид забороняв розказувати всім за Саула (який його переслідував) і Йонафана — глибока повага і любов до цих мужів. Так може діяти тільки праведник.

Господь сказав Мойсею, що знищить цей народ, бо він дратує Його своїми гріхами. Але Мойсей сказав Господу: почують єгиптяни, не роби цього.

А також пам'ятаємо про Йосипа: «Йосиф же, чоловік її, будучи праведним і не бажаючи її ославити, хотів потай відпустити її» (Мт.1:19). Причина, чому Йосип утаїв, а не виніс все назагал — глибока повага і любов до Марії. Цих мужів об'єднувало одне: вони були праведниками, які боялися Господа.

Якщо наше серце болить за Церкву Христову і ми переживаємо за неї, то стане боляче нашому серцю навіть за відірзаний край одежі Саула (1 Сам.24:6).

Юрій ДЕНИСОВЕЦЬ

Я вірую в Євангеліє

(Василь Козак)

БІЛЬШІСТЬ ЛЮДЕЙ, чуючи слово Євангелії, реагують на це так, ніби хтось намагається їх кудись втягнути. Для більшості віра в Бога, чи вірніше, вперте невірство, стало їхньою особистою справою. Часто доводиться чути, що у кожного своя віра, головне вірити в серці, періодично відвідувати храми... Так людина думає доти, доки не візьме в руки Євангелію.

Євангеліє — це сила Бога, енергія і потуга, яку не можливо зупинити, не можливо втримати. Ця книга потужною силою завойовує серця людей, визволяє з рабства, змінює народи, змінює історію. Вона й змінила долю наступного героя нашої розповіді.

Василь Козак народився 8 серпня 1927 року в селянській багатодітній сім'ї, на Лемківщині. Тут впродовж віків витворювалася своєрідна культура з різними її відмінними періодами; тут чує своєрідну мову з діалектами. Уже сама гориста й кам'яниста земля, гостріше підсоння, довгі зими, величезні снігові опади, великі простори лісів, химерна природа, частенько заобильні дощі дають відчуття неймовірну атмосферу Карпатського краю.

Саму тут проходило дитинство Василька. Тут він протоптував своїми босими ногами нові стежини по крутих Карпатських горах. Його серце насолоджувалось красою природи: співом пташок, шумом лісів, запахом буйних трав та дзюркотінням джерел. У гірських річках водилася чудова на смак царська риба: форель.

Його батьки належали до греко-католицької церкви, інших церков у селі не було. Коли Васильку було усього п'ять років, помер тато. Мама залишилася вдовою з маленькими дітьми. Їх було дванадцять! Частенько вона водила усіх їх до церкви, читала Катехизм, бажаючи прищепити дітям віру в Бога.

Прийшов час йти до школи. В класах завжди панувала тиша, адже за найменшу провину вчителі карали палицею. Діти до школи частіше ходили взимку, бо літом вдома було для них багато фізичної роботи. Тяжким було дитинство... Не раз, бувало, доводилось крутити важкі жорна, щоб змолоти зерно на борошно, допізна працювати у полі.

У Василька з дитинства було велике бажання більше довідатися про Бога. Він пас худобу і мріяв, що коли виросте, стане священником. Тоді він думав, що тільки священник може служити Господу, а люди іншої професії цього робити не здатні. Хоч у них і був у школі священник, котрий двічі на тиждень вчив релігії, але ніхто не міг пояснити суть Божої правди.

Вдома Біблії не було. Усі знали, що тільки в церкві на престолі лежить свята Євангелія, з якої священник читає святі слова. Прихожанам пояснювали, що простим людям не можна брати у руки святую Євангелію, тому що у них неосвячені руки. Тільки священник мав право брати Книгу, бо у нього чисті руки. Усі інші лише схилили голови під Євангелієм, будучи певні, що від цього стануть святішими.

Коли Василь пішов у війсьсько, його намагалися перекопати, що Бога нема. Однак він завжди відстоював свою думку. Різними способами, хитрощами та обманом намагалися втягнути його в атеїстичну організацію — комсомол.

— Як вступлю в ту організацію, то мені Бог ніколи такий гріх не простить, — думав тоді Василь.

У 1951 р. він приїхав до Львова, пішов працювати, потім одружився. Бажання пізнавати Бога з'являлося ще більше. Ходив по всіх церквах і слухав проповіді. Коли вислуховував проповідь в одній церкві, то біг до іншої, бо там на півгодини пізніше розпочиналося богослужіння, і там він мав нагоду почути іншу пропо-

відь. Але тоді Євангеліє читали лише на малозрозумілій слов'янській мові, та й то не читали, а виспівували. А у римо-католицьких церквах — на латині. І хоч скільки він не слухав, мало що розумів. Душа залишалася духовно голодною. Як і інші прихожани, він роками відвідував церкву, але не мав духовного зросту.

Одного разу Василь зустрів знайомих. І чує від них приголомшливу новину:

— Ти знаєш, Василю, твій сусід Петро пішов до якихось штундистів.

То була несподівана новина.

— Як же так? Петро у церкві був паламарем, а тут пішов у секту? Він зрадив нашу батьківську віру і націю! О, як зустріну його, то дам йому доброї прочуханки! — сердився Василь.

Довго вони не могли побачитися... Аж ось, одного разу Василь тільки прийшов на роботу, як хтось постукав у двері. Він відчинив і побачив Петра. Від несподіванки спочатку зрадив, але потім прийшовши до тями, посадив його, щоб не втік, і приступив зі строгими словами докору. Чоловік лише мовчав і чекав, доки той закінчить своє звинувачення.

Коли ж нарешті настала пауза, Петро спокійно запитав:

— Василю, ти ходиш до церкви?

— Певно, що ходжу.

— А чи віриш в ту святую Євангелію, що священник читає?

— Певно, що вірую!

— І я вірую. А там ось так написано...

Він почав цитувати Слово Боже, а Василь як не старається, не може нічого відповісти, бо Євангелії ще тоді не знав. Тоді йому каже:

— На сьогодні я ще не знаю, як тобі відповісти, але я десь таки дістану Євангелію, прочитаю і тоді дам тобі відповідь.

— То візьми мою! — запропонував Петро.

Але Василь не хотів брати, бо думав, що у нього вона не така, несправжня. Він хотів від самого священника отримати справжню Святую Євангелію.

Після багатьох спроб, через деякий час, Василь таки отримав справжню Євангелію українською мовою! Тоді він попросив у Петра його Євангелію і став їх порівнювати. Але побачив, що вони однаковісінькі. Коли ж став читати, то у нього виникло багато запитань. У Євангелії він не знайшов нічого з тих обрядів і ритуалів, що так ретельно виконували у церкві. І зрозумів, що його батьківська віра переважно тримається на релігійних обрядах і батьківських переданнях, які до спасіння людської душі не мають ніякого відношення. Він побачив, що та церква, де був він, не дотримується чистоти і святості, про яку заповідав Христос. Та й сам тоді ще пив горілку і курив цигарки, та чинив багато інших гріхів, якими ображав Бога. Таких, як він, ненароджених від Бога християн, в церкві було більшість, їх ніхто за це не вилучав, не докоряв. Правда, раз на рік усі йшли до сповіді і обіцяли, що не будуть більше грішити, але то все було, на жаль, формально.

Петро декілька раз запрошував на свої богослужіння, але Василю від думок про це робилося страшно і тривожно.

— Добре, сходжу побачу, що ж там у них робиться! — вирішив він.

Але чомусь Петро його вже не запрошував, а сам він просити його не хотів. Аж нарешті Петро каже:

— Друже, ходімо відвідаймо зібрання, послухаймо Господнє Слово, помолімося.

І ось Василю у зібранні. Перший проповідник викликав у нього здивування:

— Якийсь дядько сільський, що ж він може сказати і навчити? Він же не має ніякої духовної освіти! Та ще й, напевно, не грамотний...

Василь опустил голову, бо стало соромно за того чоловіка:

— Що як він почне говорити, а до кінця не докінчить?

Але той чоловік спокійно привітався і як почав свою проповідь, то у нього слова полилися, як гірська ріка, і не зупинялися. Василь аж підняв голову від здивування.

— Звідки у простого чоловіка така мудрість, яку школу він закінчив?!

Він тоді ще не знав, що Господь наділяє проповідників Своєю мудрістю і Дух Святий працює через них. У той день було п'ять проповідей. Василь вперше у житті нарешті наситився Божим Словом! Він побачив, що ці богослужіння в основному побудовані на проповідях Євангелії — якраз на тому, до чого так прагнула його душа. І вже не потрібно було бігати по різних церквах, щоб наситити свою душу.

Коли пресвітер закінчував те богослужіння, то сказав

— Як добре, що між нами був Христос.

Василь тоді почав роздивлятися навколо, де ж він побачив Христа? Він раніше ніколи не чув у проповідях таких слів. І тому у нього на той час було таке короткозоре розуміння.

Досліджуючи Євангелію, він знайшов місце, де Христос обіцяв бути серед тих, хто збирається в Його ім'я. Також ще знайшов багато інших місць, прочитавши які, на нього напав страх.

— П'яниці не успадкують Божого Царства... Невже ж я проміняю Царство Боже на чарку горілки, і смердючу цигарку? Не буде цього! Не буде більше гріх мною володіти і керувати! — наївся Василь.

Господь почув цю молитву і допоміг залишити всі шкідливі звички і гріхи.

Через рік Василь прийняв Завіт з Господом через святе водне хрещення, так, як заповідав Христос: «Хто увірує і охреститься, той буде спасений!». Саме тоді він відчув духовну радість і теплоту! Він став переживати стан постійного щастя, адже у його серці запанував Христос.

З тих пір Євангелія стала для нього настільною книгою, книгою для щоденного читання.

(із книги О. Геніша «Свідчення спасених»)

Аудіо книга: https://t.me/genish_blogspot/540

Готовність до приходу Христа

Євангелія від Луки

24 Розділ

24 липня 2021 року стартувала чоловіча шосейна велогонка на Олімпіаді в Токіо. Команда з Росії, яка складалася з трьох людей, показала жакливі, незадовільні результати. Один з учасників взагалі не дійшов до фінішу. Пояснення було таким: «Спортсмени виявилися не готовими до умов Токіо». Їм довелося зустрітись з екстремальними погодними умовами — сильна жара і висока вологість. Вони не звикли до такого...

Українська збірна шаблесток, яка колись мала на олімпіаді і срібло (Ріо-2016) і золото (Пекін-2008), з фехтування, цього разу взагалі не змогла поїхати в Токіо. Головною причиною була названа «погана готовність команди».

У 2021 році Україна вийшла в плей-оф на Євро 2020 у футболі. Але прогала Австрії. Колишній півзахисник збірної України Сергій Кравченко прокоментував поразку так: «Ми виявилися фізично не готовими».

Дуже просте пояснення, але воно часто зустрічається в спорті. Причин може бути багато, але мало кого цікавить чому виявилися не готовим, важливо кінцевий результат.

Павло порівнює життя християнина з спортивними змаганнями. І тут теж в багатьох може бути таке пояснення — виявилися неготовими...

Хтось виявляється неготовим до сильної зими, опалювального сезону, навчального року, екзаменів і т.д. Наша ж ціль куди більше — виявитися готовими до зустрічі з Христом!

«Отже, пильнуйте, тому що не знаєте, в який час Господь ваш гряде» (Мт.24:42-51)

Ми не знаємо, коли прийде Христос. Але незалежно від того, чи прийде Він завтра, чи не за нашого життя, ми маємо (а) пильнувати і (б) бути готовими.

Є багато пояснень відносно того, в який приблизно час прийде Христос, хтось назначає і конкретні дати; одні говорять, що Він не може прийти в найближчі роки (бо ще не всі ознаки збулися), інші впевнені, що вже ось-ось прийде. Яку позицію нам правильно зайняти?

Коли ви сідаєте за кермо автомобіля, то згідно правил дорожнього руху, і задля власної безпеки, ви маєте пристебнутися ременем. Ми робимо це не тому, що думаємо, що під час цієї поїздки

станеться аварія. Більшість водіїв за весь свій досвід водіння ніколи не потраплять в аварію, однак вони все життя їздять пристебнуті. Чи можемо сказати, що такі люди даремно їздили пристебнуті? Ні, це — правильно позиція!

Так же само на кожний автомобіль на заводі ставлять подушки безпеки. Але навіть десята частина цих подушок не спрацює, не доводиться. Чи можемо ми сказати, що даремно в ці автомобілі поставили подушки безпеки? Ні, це правильно!

Отак і наше життя. Скільки поколінь пильнували і готувалися до приходу Христа, але за їхнього часу Христос не прийшов. І ми чекаємо Христа, та невідомо чи прийде Він за нашого життя, чи не прийде. Усякі здогадки відставимо в сторону. Будемо пристебнуті завжди! В кожному автомобілі має бути подушка безпеки!

Давайте подумаємо, як на ділі виглядає пильнувати і бути готовими?

1. Пильнувати — це значить вірити в прихід Ісуса Христа. Причому, в скорий прихід. Якщо ви вірите, це дуже добре — йдемо далі. До речі, нам це так просто дається... Але за це треба комусь сказати спасибі:

А) батькам, які прищепили нам ці істини з малку;

Б) церкві, де проповідуються здорове вчення про Другий прихід Христа. Бо є по світу в християнстві церкви, які вчать зовсім інакше;

В) Отцю, якому було до вподоби через Святого Духа і Слово Своє відкрити нам істину.

О, як мало людей вірили і вірять в Прихід Ісуса Христа! Відповідно, там і не може йти мова про якесь пильнування.

2. Пильнувати — це чекати приходу Ісуса. Тут вже складніше — «я б не хотів, о мій Господи, щоб ти пришло уже сейчас». Ще хочеться пожити, так гарно влаштувалися, стільки благ навколо!

І втрачається пильність, і приходять сон та безпечність...

«Ось, гряди скоро... І Дух, і наречена говорить: «Прийди!» І хто чує, нехай скаже: «Прийди!» (Об.22:12,17). І вкінці автор Об'явлення каже: «Так, гряди, Господи Ісусе!» (Об.22:20). Чи є в нас відвага так сказати? Прийди, Господи, візьми

в небеса! Хоча в реальності ми так сильно тримаємось за земне...

3. Пильнувати — це розпізнавати ознаки наближення Ісуса Христа. Вони є в Біблії — 24 розділ від Матвія, 13 розділ від Марка, 21 розділ від Луки, книга Об'явлення, окремі пророчі книги Старого Завіту.

4. Пильнувати — це дбати про стан свого серця. Ніщо нечисте в небо не ввійде. Тільки чисті серцем будуть бачити Бога. Пам'ятає як Христос розповідав про чоловіка, який був не вбраний у весільну одягу? Біла одяга, яка має бути на нас — це вісон праведності. Як написано в Одкровенні: «Радіймо, і возвеселімося, і воздамо славу Йому, бо настало весілля Агнца, і дружина Його приготувала себе!». І було дано їй убраться в чистий і світлий вісон; тому що вісон — праведність святих» (Об.19:7,8).

Захарія, батько Івана Хрестителя, наповнившись Духом Святим, сказав що потрібно: «служити Йому у святості й праведності перед Ним усі дні життя нашого» (Лк.1:74,75)

Ти маєш сам дбати про своє серце — за тебе ніхто не повинен це робити, ні пророки, ні служителі, ні проповідники.

5. Бути готовим — це залишатися вірним своєму покликанию. Про це йдеться у притчі про вірного і благорозумного раба. Бог щось вручив тобі. І ти маєш робити це за будь-яких умов: чи то тобі здалося, що Христос забариться, не скоро прийде; чи то тобі здалося, або хтось налаштував тебе, що вже з дня на день прийде Христос. І люди відступають від свого покликання. «Блаженний той раб, якого господар його, прийшовши, знайде, що він робить так» як доручено йому.

Навіть близький прихід Христа не повинен відвертати нас від служіння Богу, від далеко перспективних проєктів. Різні оці заворушення, страшилики не повинні нас відволікати від місії. Дбай за домом, роздавай їжу вчасно, роби добро. Навіть, якщо тобі скажуть, що завтра Христос прийде — продовжуй робити це.

Святість визначається станом серця, а вірність — служінням.

Отож, пильнуйте! «Пильнуйте, тому що не знаєте, в який час Господь ваш гряде».

t.me/genissh_blogspot/

Чому молитва до померлих святих ображає Бога?

Молитва до померлих святих ображає Бога. Це не гучний заголовок, це факт про який пише Біблія. Якщо ви регулярно звертаєтесь з проханнями до померлих святих, спробуйте уявити, що ви цілий тиждень молитесь лише Богу. А потім уявіть, що ви робите це цілий місяць. Ви були б приємно здивовані тим, наскільки відсвіжилася б ваша душа після 30 днів біблійної молитви, зосередженої на Христі.

Молитва до святих: теологічні аспекти

Святе Письмо наказує послідовникам Христа підносити прохання до Єдиного на Небі, Хто гідний таких прохань:

«Ні про що не турбуйтеся, а в усюю нехай виявляються Богові ваші бажання молитвою й проханням з подякою» (Филип'ян 4:6).

Згадувати померлих святих з любов'ю та вдячністю — це одне. Підносити прохання до спочилих святих — це зовсім інше. Насправді підносити прохання до померлих святих — це ображати Бога.

У своїй статті 10 років тому під назвою «Молитва до померлих викликає падших ангелів» я писав: «Молитви до померлих ніколи не доходять до святого Павла, чи святого Авгу-

стина, чи матері нашого Господа, чи брата нашого Господа, чи святого Франциска з Ассізі, чи будь-якого іншого святого... Якщо ви робили такі прохання, просто поговоріть про це з Господом і попросіть Його зачинити всі двері, які ви відкрили через незнання. І вирішіть бути мудрим з цього дня і надалі, молячись тільки до Бога, але ніколи більше не звертаючись до спочилих святих».

Чому Бог ображається, коли хтось із Його дітей молиться до померлих святих?

Тому що це надзвичайно неповага до Господа — прохати когось на небесах, крім самого Бога. Господь має всю силу і владу, і Бог зробить усе, що забажає, у відповідь на наші молитви. У ту хвилину, коли ми звертаємося до померлого святого, щоб допомогти задовольнити наше прохання, ми відходимо від біблійної молитви. Навіть якби покійні святі могли почути наші прохання, все одно було б жакливою ідеєю просити щось у них. Розумієте, Господь забороняє своїм дітям намагатися спілкуватися з покійними.

У Повторенні Закону 18:9–13 Господь дав Своєму вибраному народу наступні настанови: «Коли будеш входити до Краю, що дає тобі Господь, Бог твій, то не навчися чинити такого, як гідота цих народів. Нехай не знайдеться між тобою такий,

хто переводить свого сина чи дочку свою через огонь, хто ворожить ворожбу, хто ворожить по хмарах, і хто ворожить по птахам, і хто чарівник, і хто чорнокнижник, і хто викликає духа померлого та духа віщого, і хто питає померлих. Бо гідота для Господа кожен, хто чинить таке, і через ті гідоти Господь, Бог твій, виганяє їх перед тобою. Бездоганний будеш ти перед Господом, Богом своїм».

Радитися з померлими святими, звертаючись до них з проханнями, заборонено Господом. Біблія прирівнює прохання до мертвих із чаклунством. Така поведінка викликає присутність демонів. Наприклад, сенс — це зустріч, на якій люди намагаються встановити контакт з померлими. Ця заборонена практика є частиною окультизму.

Подібним чином, коли люди звертаються з проханнями до покійних святих, вони користуються темною силою, навіть якщо ці прохання щиро подаються як частина релігійної традиції.

Святий Дух створює мир і радість через Священне Письання та Євангеліє, тоді як демони пригнічують людей, які займаються окультистичними практиками або будь-яким іншим видом гріховної поведінки.

Наприклад, у Послання до Ефесян 4:26–27 сказано: «Не грішіть, гніваючись, та позбудьтесь гніву перш, ніж сонце заїде. Не потурайте діяволу».

Затаювання образи протягом ночі відкриває духовні двері, через які демони можуть атакувати розум і серце людини, яка таїть образу і не бажає пробачити комусь.

Молитва до святих не більший гріх, ніж мати образу. Обидві поведінки є образливими для Бога, і обидві поведінки дають дияволу та його демонам доступ до вашого життя християнського учінства. Гріховні дії зав'язують нам відчутти повноту Святого Духа, поки ми не покаємося і не зізнаємося у своїх гріхах перед Господом і не покладаємося на кров Ісуса, щоб змити наші гріхи.

Можливо, ви регулярно звертаєтесь з проханнями до померлих. І, можливо, ви робите це тому, що вам сказали, що святі на небесах можуть почути ваші прохання і навіть можуть допомогти отримати відповідь на ваше прохання. Якщо вам так сказали, вас дезінформували. Я закликаю вас помірковувати над Повторенням Закону 18:9–13, дозволяючи Господу розірвати будь-які кайдани, які ви наклали на себе цією небіблійною та небезпечною релігійною практикою.

Молитва безпосередньо до Бога — це спосіб позбутися погані звички звертатися з проханнями до покійних святих. Вам не потрібна ця небіблійна практика у вашому житті, і Бог не хоче, щоб ви в ній брали участь.

https://slovoproslovo.info/

¹ А дня першого в тиждні прийшли вони рано вранці до гробу, несучи наготовані пахоці, ² та й застали, що камінь від гробу відвалений був. ³ А ввійшовши, вони не знайшли тіла Господа Ісуса. ⁴ І сталося, як безрадіні були вони в цім, ось два мужі в одягах блискучих з'явилися при них. ⁵ А коли налякалися вони й пошилися обличчя додолу, ті сказали до них: Чого ви шукаєте Живого між мертвими? ⁶ Нема Його тут, бо воскрес! Пригадайте собі, як Він вам говорив, коли ще перебував в Галілеї. ⁷ Він казав: Сину Людському треба бути виданому до рук грішних людей, і роз'ятому бути, і воскреснути третього дня. ⁸ І згадали вони ті слова Його! ⁹ А вернувшись від гробу, про все те сповістили Одинадцятьох та всіх інших. ¹⁰ То були: Марія Магдалина, і Іванна, і Марія, мати Яковова, і інші з ними, і вони розповіли апостолам це. ¹¹ Та слова їхні здалися їм вигадкою, і не повірено їм. ¹² Петро ж устав та до гробу побіг, і, нахилившись, бачить лежати самі тільки покривала... І вернувся він до себе, і дивувався, що сталося...

¹³ І ото, двое з них того ж дня йшли в село, на ім'я Еммаус, що від Єрусалиму лежало на стадії із шістдесят. ¹⁴ І розмовляли вони між собою про все те, що сталося. ¹⁵ І ото, як вони розмовляли, і розпитували один одного, підійшов Сам Ісус, і пішов разом із ними. ¹⁶ Очі ж їхні були стримані, щоб Його не пізнали. ¹⁷ І спитався Він їх: Що за речі такі, що про них між собою в дорозі міркуєте, і чого ви сумні? ¹⁸ І озвався один, йому ймення Клеопа, та й промовив до Нього: Ти хіба тут у Єрусалимі єдиний захожий, що не знає, що сталося в нім цими днями? ¹⁹ І спитався Він їх: Що таке? А вони розповіли Йому: Про Ісуса Назарянина, що Пророк був, могутній у ділі й у слові перед Богом і всім народом. ²⁰ Як першовсвещеники й наша старшина Його віддали на суд смертний, і Його розп'яли... ²¹ А ми сподівались були, що Це Той, що має Ізраїля визволити. І до того, оце третій день вже сьогодні, як усе оте сталося... ²² А дехто з наших жінок, що рано були коло гробу, нас здивували: ²³ вони тіла Його не знайшли, та й вернулися й оповідали, що бачили й з'явлення Ангелів, які кажуть, що живий Він... ²⁴ І пішли дехто з наших до гробу, і знайшли так, як казали й жінки; та Його не побачили... ²⁵ Тоді Він сказав їм: О, безумні й запеклого серця, щоб повірити всьому, про що сповіщали Пророки! ²⁶ Чи ж Христові не це перетерпіти треба було, і ввійти в Свою славу? ²⁷ І Він почав від Мойсея, і від Пророків усіх, і вияснював їм до всього Писання, що про Нього було.

²⁸ І наблизились вони до села, куди йшли. А Він удавав, ніби хоче йти далі. ²⁹ А вони не пускали Його й намовляли: Зостанься з нами, бо вже вечоріє, і кінчається день. І Він увійшов, щоб із ними побути. ³⁰ І ото, коли сів Він із ними до столу, то взяв хліб, поблагословив, і ламаючи, їм подавав... ³¹ Тоді очі відкрилися їм, і пізнали Його. Але Він став для них невидимий... ³² І говорили вони один одному: Чи не палало нам серце обом, коли промовляв Він до нас по дорозі, і коли вияснював нам Писання?... ³³ І зараз устали вони, і повернулись до Єрусалиму, і знайшли там у зборі Одинадцятьох, і тих, що з ними були, ³⁴ які розповідали, що Господь дійсно воскрес, і з'явився був Симонові. ³⁵ А вони розповіли, що сталося було на дорозі, і як пізнали Його в ламанні хліба.

³⁶ І, як вони говорили оце, Сам Ісус став між ними, і промовив до них: Мир вам! ³⁷ А вони налякалися та перестрашилися, і думали, що бачать духа. ³⁸ Він же промовив до них: Чого ви стривожилися? І пощо ті думки до серцець ваших входять? ³⁹ Погляньте на руки Мої та на ноги Мої, це ж Я Сам! Доторкніться до Мене й дізнайтесь, бо не має духу тіла й костей, а Я, бачите, маю. ⁴⁰ І, промовивши це, показав Він їм руки та ноги. ⁴¹ І, як ще не йняли вони віри з радіщів та дивувались, Ісус сказав їм: Чи не маєте тут чогось їсти? ⁴² Вони ж подали Йому кусника риби печеної та стільника медового. ⁴³ І, взявши, Він їв перед ними.

⁴⁴ І промовив до них: Це слова, що казав Я до вас, коли був іще з вами: Потрібно, щоб виконалось усе, що про Мене в Законі Мойсеевім, та в Пророках, і в Псалмах написано. ⁴⁵ Тоді розум розкрив їм, щоб вони розуміли Писання. ⁴⁶ І сказав Він до них: Так написано є, і так потрібно було постраждати Христові, і воскреснути з мертвих дня третього, ⁴⁷ і щоб у Імення Його проповідувалось покаяння, і прощення гріхів між народів усіх, від Єрусалиму почавши. ⁴⁸ А ви свідки того. ⁴⁹ І ось Я посилаю на вас обітницю Мого Отця; а ви постанетеся в місті, аж поки зодягнетеся силою з висоти.

⁵⁰ І Він вивів за місто їх аж до Віфанії; і, знявши руки Свої, поблагословив їх. ⁵¹ І сталося, як Він благословляв їх, то зачав відступати від них, і на небо возноситься. ⁵² А вони поклонилися Йому, і повернулись до Єрусалиму з великою радістю. ⁵³ І постійно вони перебували в храмі, переславляючи й хвалячи Бога. Амінь.

СПАСІННЯ ДОСТУПНЕ КОЖНОМУ

Закінчення. Початок на стор. 1

Але Бог, як і раніше, звертається до них

Кожна людина в цьому світі чує хоча б раз у своєму житті заклик Бога до себе. Так-так, не дивуйтеся. Уже сам факт того, що Ви читаєте ці рядки, говорить про те, що Бог звертається до Вас. Вас запрошують на вулиці на служіння в євангельську церкву, — це Бог говорить до Вас, що Він є і чекає на Вас.

По радіо Ви чуєте проповідь священника недільного ранку, — це Бог звертається до Вас. Ви захоплені заходом сонця — це Бог говорить до вас, що Він є Творець всесвіту. Ваша бабуся, християнка, не раз говорила Вам про Бога, а Ви вважаєте її пережитком минулого, але саме Бог вкладає в її уста Свій заклик до Вас.

Коли Ваше земне життя закінчиться, Ви не зможете сказати Ісусу, перед Яким Ви поставите, що Ви не знали про Нього

і Вам ніхто про Нього не розповів.

Вибір за Вами

Вибір завжди залишається за Вами — визнати, що Бог є або, відвернувшись, сказати: «І так проживу, Ти мені не потрібен».

Біблія обіцяє: «А тим, хто прийняв Його, віруючим в Ім'я Його, дав їм владу бути дітьми Божими» (Ін. 1:12).

Для того щоб Ви примирилися з Богом, усе, що потрібно зробити Вам — це повірити і прийняти.

Чи відгукнетесь Ви на Боже запрошення?

Якщо так, то, по-перше, Вам потрібно повірити. Повірте, що Бог любить Вас і створив Вас для Себе. Повірте, що Ви народилися не випадково. Повірте, що Ви створені для вічності. Повірте, що Бог призначив Вас для того, щоб Ви самі особисто пізнали Ісуса Христа, який помер заради Вас на хресті. Повірте, що, незважаючи на минулі проступки і гріхи, Бог хоче пробачити Вас.

По-друге, прийміть. Прийміть Ісуса як Господа і Спасителя. Прийміть Його прощення за свої гріхи. Прийміть Його Духа Святого, Який дасть Вам силу виконати Боже призначення у вашому житті.

Біблія говорить: «Той, хто вірує в Сина, має життя вічне» (Ін. 3:36).

Прямо зараз, коли Ви читаєте ці рядки, ми запрошуємо Вас схилити голову і вимовити молитву, яка змінить всю Вашу вічність: «Ісусе, я вірую в Тебе і приймаю Тебе. Я сповідаю перед Тобою всі свої гріхи, які я вчинив (ла) і дякую Тобі, що Ти помер на хресті за мене. Дякую Тобі!».

Якщо Ви помолилися цією молитвою і зі щирим серцем покаялися у своїх гріхах, то Бог неодмінно прийме Вас, як сина чи як доньку, і Вам не треба вже переживати про те, де Ви проведете вічність — на небесах із Богом, чи у пеклі — далеко від Бога! Наступне, що вам потрібно зробити, — це зв'язатися з віруючими людьми у Вашому місті або там, де Ви живете, і повідомити про Ваші серйозні наміри змінити своє життя і слідувати за Христом.

Хай благословить Вас Господь!

ЗАПРОШУЄМО ВАС ВІДВІДАТИ ЗІБРАННЯ

Християн Віри Євангельської у Рівненській області, які відбуваються щонеділі о 10:00

Березнівський р-н:

- с. **Березне**, вул. Київська, 22а
- с. **Кам'янка**, вул. Кузнєцова, 32;
- с. **Вітковичі**, вул. Подільська, 19-А;
- с. **Яринівка**, вул. Першотравнева, 5;
- с. **Велика Купля**, вул. Зелена, 5;
- с. **Тишиця**, вул. Шкільна, 1-А;
- с. **Малинськ**, вул. Залізнична, 24;
- с. **Поляни**, вул. Молодіжна, 2А;
- с. **Орлівка**, вул. Незалежності, 45;

Володимирецький р-н:

- с. **Нова Рафалівка**, вул. Партизанська, 9;
- с. **Вараш**, м-н Північний-1, 1. Церква «Благодать». Неділя о 10:00; 13:00 та 18:00, середа та п'ятниця о 19:00;
- с. **Володимирець**, вул. Шевченка, 71;
- с. **Довговоля**, вул. 40-річчя Перемоги, 43-А;
- с. **Великий Жолудськ**, вул. М. Мольо, 2;
- с. **Малий Жолудськ**, вул. 17 вересня, 21
- с. **Сопачів**, вул. Гузоватого, 12А;
- с. **Кідри**, вул. Поліська, 25-А;
- с. **Полиці**, вул. Шкільна, 4;
- с. **Берестівка**, вул. Вишнева, 1;
- с. **Бишляк**, вул. 17 вересня;
- с. **Велихів**, вул. Шевченка, 51;
- с. **Сварині**, вул. Незалежності, 90;
- с. **Ромейки**, вул. Садова, 22;
- с. **Мульчиці**, вул. Шевченка, 17;
- с. **Луко**, вул. Шевченка, 1А;
- с. **Чаква**, вул. Центральна, 2А;
- с. **Новаки**, вул. Вишнева, 2;
- с. **Собіщиці**, вул. Центральна, 11А;
- с. **Половлі**, вул. Л. Українці;
- с. **Антонівка**, вул. Партизанська, 5;
- с. **Воронки**, вул. Шевченка, 22;
- с. **Жовкині**, вул. Нова;
- с. **Великі Цепцевичі**, вул. Л. Українці, 71;
- с. **Острів**, вул. В. Васковця;
- с. **Щоків**, вул. Лісна, 14;
- с. **Малі Телковичі**, вул. Шкільна, 20;
- с. **Городець**, вул. Садова, 1а;
- с. **Великі Телковичі**, вул. Центральна, 102;
- с. **Каноничі**, вул. Калініна, 45;
- с. **Більська Воля**;
- с. **Діброва**;
- с. **Лозки**, вул. Набережна, 49а;
- с. **Любахи**, вул. Вишнева, 19;
- с. **Заболоття**.

Гоцанський р-н:

- с. **Ілліні**, вул. Млинівська, 25;
- с. **Гоца**, пр. Пекарський, 10. Неділя о 11:00, середа о 18:00;
- с. **Бугрин**, Б. Хмельницького, 19;
- с. **Угільці**, вул. Шкільна, 3;
- с. **Вільгір**, вул. Набережна, 15;
- с. **Витків**, вул. Набережна, 9;
- с. **Воскодави**, вул. Молодіжна, 46;

Новоставський р-н:

- с. **Новоставці**, вул. Фестивальна, 1;
- с. **Томахів**, вул. Мирна, 25А;
- с. **Терентіїв**, вул. Центральна;
- с. **Бабин**, вул. Заводська, 1а;
- с. **Подольани**, вул. Шевченка;
- с. **Дружне**, вул. І. Франка, 80;
- с. **Пустомити**, вул. Л. Українці, 107;
- с. **Тучин**;
- с. **Липки**, вул. Івана Шишки, 10;
- с. **Вовкошів**;
- с. **Андрусів**;
- с. **Федорівка**, вул. Молодіжна, 14;
- с. **Чудниця**, вул. Перемоги, 44;
- с. **Синів**, вул. Зелена, 15;
- с. **Колесники**;
- с. **Воронів**;
- с. **Андрусів** (місіонерська станція).

Демидівський р-н:

- с. **Демидівка**, вул. Богдана Хмельницького, 3;
- с. **Берестечко**, вул. Надтирна, 9. Неділя о 10:00 та 17:00, вівторок та четвер о 18:00;
- с. **Вербень**, вул. Зелена, 32. Неділя о 10:00.
- с. **Вовковий**, вул. Грушевського, 129. Неділя о 10:00, вівторок та п'ятниця о 18:00;
- с. **Рудка**, вул. Садова, 9;
- с. **Княгинин**, с. **Ільпибоки**, с. **Лопавше** (місіонерські станції).

Дубенський р-н:

- с. **Дубно**, вул. Пилипа Орлика, 19 (р-н залізничного вокзалу). Неділя о 10:00 та 17:00, середа та четвер о 19:00.
- с. **Повча**, вул. Андріянова 7. Неділя о 10:00 та 17:00, вівторок та четвер о 17:00;
- с. **Майдан**, вул. Першотравнева 3А. Неділя о 10:00 та 18:00, вівторок, четвер та п'ятниця о 20:00;
- с. **Молодаво Перше**, вул. Перемоги, 115а. Неділя о 10:00 та 17:00, середа та п'ятниця о 20:00;
- с. **Стовпець**, вул. Шевченка. Неділя о 10:00 та 17:00, вівторок, четвер та п'ятниця о 20:00;
- с. **Вербя**, вул. Грушевського, 13а. Неділя о 10:00 та 17:00, вівторок та п'ятниця о 19:00;
- с. **Варковичі**, пров. Травневий, 1;
- с. **Копани**, вул. 1 Травня, 37;
- с. **Заруддя**, вул. Шевченка, 11а;
- с. **Стара Носовиця**, вул. Кременецька, 78а;
- с. **Панталія**;
- с. **Стара Миколаївка**, вул. Л. Українці, 70;
- с. **Мирогоща**, пр. Патолічева, 2;
- с. **Мильча**, вул. Глибока, 2. Неділя о 10:00 та 17:00 та п'ятниця о 17:00;
- с. **Підбрусиць**, вул. Першотравнева, 7;
- с. **Озеряни**, вул. Шевченка, 87.

Дубровицький р-н:

- с. **Дубровиця**, вул. Воробинська, 68;
- с. **Осова**, вул. Незалежності-3;
- с. **Будимля**, вул. Незалежності;
- с. **Переброди**, вул. Зарічна, 58;
- с. **Селець**, вул. 17 Вересня, 59
- с. **Колки**, вул. Центральна, 93;
- с. **Людинь**, вул. Лісова, 8;
- с. **Нивецьк**, вул. Шкільна, 8;
- с. **Грицьки**, вул. Івана Франка;
- с. **Підлісне**, вул. Нова;
- с. **Висоцьк**, вул. Містечкова, 33;
- с. **Жадень**, вул. Центральна, 176;
- с. **Милляч**;
- с. **Бродець**, вул. Набережна, 17;
- с. **Лютинськ**, вул. Молодіжна, 38;
- с. **Заслущя**, вул. Л. Яцут, 17;
- с. **Литвиця**, с. **Крупове** (місіонерські станції).

Заріченський р-н:

- с. **Новоріччя**, вул. Центральна, 12;
- с. **Зарічне**, вул. Боричевського, 17;
- с. **Серники**, вул. Партизанська, 40;
- с. **Кухітська Воля**, вул. Л. Українці, 104;
- с. **Морочне**, вул. Центральна, 121;
- с. **Кухче**, вул. Березова;
- с. **Річиця**, вул. Соборна, 28;
- с. **Прикладники**, с. **Вовчиці**, с. **Дібрівськ**;
- с. **Локниця**, вул. Центральна, 195;
- с. **Мутвиця**, вул. Центральна, 18;
- с. **Неньковичі**, с. **Привітківка**;
- с. **Млинок**, вул. Центральна, 68;
- с. **Борове**, вул. Довга, 4.

Здолбунівський р-н:

- с. **Глинськ**, вул. Дубенщина, 6;
- с. **Цурків**, вул. Б. Хмельницького;
- с. **Мізоць**, вул. Липки, 7;
- с. **Гільча**, вул. Чеська, 97;
- с. **Здолбунів**, вул. Зелена, 6г;
- с. **Ступно**, вул. Бокова, 2;
- с. **Новомильськ**, вул. Центральна, 73-а;
- с. **П'ятигори**, вул. Грушевського, 11;
- с. **Здовбиця**, вул. Мартинівка, 89 а;
- с. **Білашів**;
- с. **Нова Мощаниця**, вул. Ялисі, 2;
- с. **Будераж** (місіонерська станція).

Корецький р-н:

- с. **Корець**, вул. Київська, 226а
- с. **Користь**. Неділя о 19:00, Субота о 11:00 (дитяче служіння);
- с. **Великі Межирічі**, вул. Шевченка, 47;
- с. **Невірків**, с. **Жорнівка**;
- с. **Головини**, с. **Крилів**, с. **Бриків**, с. **Сапожин** (місіонерські станції).

Костопільський р-н:

- с. **Костопіль**, вул. Сидорова, 5-Б;
- с. **Головин**, вул. Базальтська, 12. Неділя о 10:00, вівторок о 19:00;

Іваничівський р-н:

- с. **Іваничі**, вул. Весняна, 3. Неділя о 17:00;
- с. **Берестовець**, вул. Центральна, 36. Середа о 19:00.
- с. **Звідівка**
- с. **Перетоки**, вул. Соборна, 18
- с. **Соломка**, вул. Костопільська, 6 А
- с. **Яполоть**, вул. Лісова, 2-а
- с. **Злазне**, вул. Тиха, 17
- с. **Глажева**
- с. **Збуж**, вул. Лугова, 1-а
- с. **Великий Мидськ**, вул. Центральна, 92;
- с. **Бичаль**
- с. **Тростянець**, вул. Першотравнева, 35а
- с. **Корчин**
- с. **Деражне**, вул. Шевченка, 51 В
- с. **Дюксин**, вул. Ніла Хасевича, 16
- с. **Постійне**, вул. Гайдучки, 38
- с. **Гута**, с. **Малий Стидин**
- с. **Пісків**, вул. Шевченка, 39
- с. **Іваничі**, с. **Берестовець** (місіонерські станції)

Млинівський р-н:

- с. **Борбин**, вул. Відродження, 20;
- с. **Млинів**, вул. Пушкіна, 4;
- с. **Смордва**, вул. Острів, 7;
- с. **Підлозі**, вул. Незалежності, 31;
- с. **Довгоші**, вул. Ровенка, 3;
- с. **Острожець**, вул. Тиха, 15;
- с. **Тушебин**, вул. Шкільна, 42;
- с. **Пітушків**, вул. Шкільна, 22;
- с. **Ярославичі**;
- с. **Узідці**, вул. Центральна, 7;
- с. **Бокійма**, вул. Л. Українці, 37;
- с. **Малин**, Радянська, 12 А;
- с. **Свищів**, вул. Визволення;
- с. **Підбрусиць**;
- с. **Хорупань**, вул. Шкільна, буд. 29;
- с. **Владиславівка**, с. **Береги**, с. **Підгайці** (місіонерські станції);
- с. **Терешів**, с. **Городниця** (проводяться зібрання).

Острозький р-н:

- с. **Острог**, пр. Садовий, 5;
- с. **Розваж**, вул. 17 вересня, 3;
- с. **Могіляни**, вул. Шевченка, 15
- с. **Оженин**, вул. Кринична, 7
- с. **Українка**, Заводська, 14
- с. **Сіянци**, вул. Ватутіна, 20
- с. **Стадники**, вул. Л. Українці, 2
- с. **Країв**, с. **Хорів**, с. **Кураж**, с. **Теремне**, с. **Мощаниця**
- с. **Грем'яче**, вул. Центральна, 70
- с. **Бродівське**, вул. Б. Хмельницького, 117
- с. **Вельбівно**, вул. Гагаріна, 40-а
- с. **Почапки**, вул. Молодіжна, 5-А
- с. **Тесів**, вул. Ватутіна, 8
- с. **Волоківці**, вул. Буденного, 33
- с. **Бухарів**

Радивилівський р-н:

- с. **Радивилів**, вул. Грушевського, 91;
- с. **Залів'я**, вул. Почайська, 59. Неділя о 10:00 та 17:00, середа о 18:00.

Рівненський р-н:

- с. **Зарічне**, с. **Пляшева**
- с. **Гаї-Ситенські**, вул. Маркелова, 111
- с. **Боратин**, вул. Набережна
- с. **Перенятин**, вул. Почайська, 22
- с. **Стоянівка**, вул. 17 Вересня, 6
- с. **Підзамче**
- с. **Копані**, вул. Зелена, 3
- с. **Теслуґів**, вул. Шевченка, 3
- с. **Хотин**, вул. Джерельна, 10
- с. **Іванівка** (місіонерські станції)

Рівненський р-н:

- с. **Рівне**, вул. К. Литвина, 2 — церква «Святої Трійці». Неділя о 10:00 та 18:00, вівторок та п'ятниця о 19:00;
- с. **Рівне**, вул. Тиннівська, 63 — церква «Христа Спасителя». Неділя о 10:00 та 18:00, середа о 19:00;
- с. **Рівне**, вул. Уласа Самчука, 32а — церква «Молодіжна»;
- с. **Рівне**, вул. Корольова, 3 — церква «Божого Спасіння». Неділя о 10:00 та 18:00, вівторок та п'ятниця о 19:00;
- с. **Рівне**, вул. Плужника, 3 — церква «Світанкова Зоря»
- с. **Клевань**, вул. Корольова, 1. Неділя о 10:00 та 18:00, середа та п'ятниця о 19:00;
- с. **Біла Криниця**, вул. Грушевського, 1А;
- с. **Корчин**, вул. Польова, 2;
- с. **Олександрія**, вул. 1 Травня, 22;
- с. **Бармаки**, вул. Центральна, 3;
- с. **Великий Житин**, вул. Рівненська, 42-г;
- с. **Грушвиця**, вул. Шкільна, 2;
- с. **Городище**, вул. Рівненська, 72;
- с. **Голишів**, вул. Молодіжна, 10;
- с. **Дерев'яне**, вул. Є. Наумець, 54;
- с. **Новожуків** (Іскра) вул. Л. Українці, 11-а;
- с. **М. Шпаків**, вул. Шевченка, 42-А;
- с. **Зоря**, вул. Орловського, 6;
- с. **Оржів**, вул. Центральна, 34;
- с. **Нова Українка**, вул. Приходька, 36;
- с. **Рівне**, проспект Миру, 7а — Церква «Добрий Самарянин»;
- с. **Макотерти**, вул. Козацька, 38-а;
- с. **Зозів**, вул. Вишнева, 20;
- с. **Великий Олексин**, вул. Весняна, 53;
- с. **Углице**, вул. Річна, 20;
- с. **Шубків**, с. **Верхівськ**, с. **Гориньград-2** (місіонерські станції).

Рокитнівський р-н:

- с. **Рокитне**, вул. Приходька, 2;
- с. **Карпилівка**, вул. Книгині Ольги, 13;
- с. **Березова**, вул. Кузнєцова, 13;
- с. **Старе село**, вул. Зарічна, 2;
- с. **Томашгород**, вул. Привокзальна, 19-а;
- с. **Познань**, с. **Глинне**;
- с. **Переходичі**, вул. Партизанська, 7;
- с. **Обсіч**, вул. Пудпелівська, 110;
- с. **Залів'я**, вул. Шкільна, 7;
- с. **Дубно**, вул. Шкільна, 7;

- с. **Блажове**, вул. Молодіжна, 11;
- с. **Кам'яне**, вул. Центральна, 79;
- с. **Рокитно**, вул. Лайоша Гавро, 2-А;
- с. **Хміль**, Шкільна, 6;
- с. **Купель**, вул. Тарасенка, 19;
- с. **Вежиця**, вул. Скумая, 4;
- с. **Остки**, вул. Молодіжна, 6;
- с. **Заболоття**, вул. Соборна;
- с. **Масевичі**, вул. Центральна, 84;
- с. **Нетреба**, вул. Центральна, 1;
- с. **Грабунь**, вул. Незалежності;
- с. **Більськ**, вул. Пасічна, 2;
- с. **Карпилівка**, вул. Спортивна, 9а;
- с. **Дроздинь**, вул. Нова, 5а;
- с. **Кисоричі**, вул. Центральна, 100;
- с. **Березово**, вул. Соборна;
- с. **Єльне**, вул. Ковпака;
- с. **Білівж** (місіонерська станція).

Сарненський р-н:

- с. **Сарни**, вул. Ковельська, 104а — церква «Преображення». Неділя о 10:00 та 17:00, середа та п'ятниця о 19:00;
- с. **Сарни**, вул. Грушева, 3;
- с. **Сарни**, вул. Смолича, 1 — церква «Божого Спасіння»
- с. **Тинне**, вул. Прислунчанська, 25;
- с. **Чемерне**, вул. Молодіжна, 2;
- с. **Вири**, вул. Шевченка;
- с. **Цепцевичі**, пров. Замковий, 2;
- с. **Тріскині**, вул. Молодіжна, 23;
- с. **Чабель**, вул. Ювілейна, 8;
- с. **Висове**, вул. Підлісна, 28А. Неділя о 10:00 та 18:00, середа та п'ятниця о 19:00;
- с. **Карпилівка**, Радянська, 129-а;
- с. **Бутейки**, вул. Зелена, 10-а;
- с. **В. Вербче**, вул. Вишнева, 41;
- с. **М. Вербче**, вул. Центральна, 75;
- с. **Вирка**, с. **Кричильськ**, с. **Ремчиці**;
- с. **Волоша**, вул. Центральна, 30-А;
- с. **Гранітне**, вул. Лісова, 2-б;
- с. **Довге**, вул. Центральна, 94-А;
- с. **Користь**, вул. Центральна;
- с. **Клесів**, вул. Зелена, 33;
- с. **Мельничі**, вул. Шевченка, 40;
- с. **Немовичі**, вул. Острівського, 50-а;
- с. **Поляна**, вул. Лугова, 5;
- с. **Рудня-Карпилівська**, вул. Кузнєцова, 33;
- с. **Степань**, вул. Прибережна, 26;
- с. **Селище**, вул. Партизанська, 5-а;
- с. **Тувовичі**, вул. Підлісна, 21-А;
- с. **Федорівка**, вул. Мичур